

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 4/2013

Ministeri Tuomioja kertasi
Klubilaisille Klubin tiloissa järjestetyn
lehdistötilaisuuden viestit.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

BDO**MENESTYMME
YHDESSÄ**

BDO tarjoaa laadukkaita asiantuntijapalveluita sekä yrityksille että julkiselle sektorille.

Suomalaisomisteisena tilintarkastusyhteisönä palvelemme asiakkaitamme joustavasti ja paikallisesti.

www.bdo.fi

OTA YHTEYTTÄ

BDO
Vattuniemenranta 2
00210 Helsinki

Puh. 020 743 2920
info@bdo.fi
www.bdo.fi

BDO 50 YEARS

DELIVERING EXCEPTIONAL CLIENT SERVICE WORLDWIDE

Sisältö

Sisältö 4/2013

Puheenjohtajalta- Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta.....	6
Päätoimittajalta- Leif Eklöf	7
Kantapöydässä- Pöytäläinen	8
Svengijengi Tonavalla- Johannes Koroma	10
Risteilykronikka- Kari Pylkkänen	17
Klubin kuoro tarkasti Marskin majan- Aatu Leinonen	18
Kirjaston kuulumisia-Hans Fredriksson	20
Kuudes perinteinen pitkä lounas- Jorma Hämäläinen	21
Kirjailta ilman kirjaa ja kirjailijaa- Lasse Vihonen.....	22
Asianajotoiminnan eettinen säätely-Markku Ylönen	24
US Navyn koelentäjä koulun opilaana- Jukka Knuuti	26
Ruumiin ja hengen ravintoa sekä tiedon janoa- Antti Aho.....	30
Shiia-sunni -akselin rooli Syyrian sisällissodassa- Jaakko Savisaari.....	32
Ulkopolitiikan ilta- Kalevi Suortti.....	36
Käännöskirjallisuuden ilta- Weijo Pitkänen	40
Sodan kuvat- Yrjö Larmola	48
Mannerheim, chevalier-upseeri- Yrjö Larmola.....	54
Klubin syyskokous 21.11.2013- Elias Iirola.....	56
Skruuvia Mikkelissa- Pellervo Erkkilä	58
Matkailujaoston kuulumisia- Lauri Palojarvi.....	60
Sveitsin alppirautatiet.....	62

Toimituskunta.

Leif Eklöf
päätoimittaja
Veikko Hannula,
kuvatoimittaja
Antti Henttonen
Elias Iirola
Yrjö Klippi
graafikko

Yrjö Larmola
Kauko Lehti
Leif Nordin
Jaakko Savisaari
Kalevi Suortti
Janne Virkkunen

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry
(www.Klubi.fi)
Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830
fax + 358 9 5868 8370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

Ennätyksellisen vilkas vuosi

Johannes Koroma

Vuosi on jälleen päättymässä. On aika tehdä yhteenveto klubitoiminnasta.

■ ■ Syyskokoukselle jo kerroinkin, että kiitos huolellisen klubisihteerimme Inkeri Lohiveden, voimme arvioida toiminnan herättämää kiinnostusta ja jäsenten osallistumista tarkemmin kuin ennen. Näyttää vahvasti siltä, että kuluneen vuoden aikana kaikkiaan lähes 5 500 jäsentämme on osallistunut klubin ohjelmaan kuuluviin tilaisuuksiin. Tapahtumia on ollut kaikkiaan noin 130. Niiden määrä ei ole olennaisesti poikennut aiemmista vuosista, mutta osallistujien määrä on kaikkien havaintojen mukaan kasvanut. Päällimmäinen vaikutelma on myös, että sisällöllisesti tilaisuudet ovat saaneet kiitosta.

Todellisuudessa aktiivisuutta osoittava luku on tietysti paljon korkeampi, sillä siihen ei ole laskettu jäsenten osallistumista sen enempää kuoron kuin orkesteriemme harjoituksiin, biljardin harrastajien tai skruuvareiden peleihin, ei seniorien viikoittaiseen jumppaan tai esimerkiksi toimikuntien ja työryhmien kokouksiin. Mielestäni numerot kuitenkin osoittavat ennen kaikkea, että ohjelma- ja harrastustoiminnasta vastaavat henkilöt ansaitsevat suuren arvostuksen hyvin suunnitelluista ja toteutetuista tapahtumista. Osallistujien runsas määrä on aito ja paras kiitos eri tilaisuuksien toteuttajille ja tärkeää vapaaehtoista työtä tekeville klubiveljillemme toimikunnissa. Klubisihteerinä ja molempia klubimestareitamme saatoimme myös kiittää syyskokouksessa heille luovutetuilla Keskukskauppakamarin ansiomerkeillä.

Klubin tarjoamat puitteet ja toiminta näyttää jatkuvasti houkuttelevan uusia jäseniä, vaikka mitään aktiivista jäsenhankintaa emme teekään. Silti klubiin hyväksyttiin päättyvän vuoden aikana kaikkiaan 157 uutta jäsentä. Uudet jäsenet alensivat jäsenkunnan keski-ikää, sillä heistä enemmistö oli työelämässä vielä pitkään toimivia. Jäsenmäärä ei kuitenkaan merkittävästi kasvanut, sillä johto-

kunta päätti tänä vuonna selvittää jäsenmaksunsa pitempään laiminlyönteiden kiinnostuksen jatkaa klubin jäsenenä. Näiden muutosten jälkeen klubissa on nyt kaikkiaan 3 102 jäsentä. Se on enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

Kaikesta päätellen klubin ohjelmien rakenne on toimiva ja hyväksi havaittu. Ohjelmien sisältöä pyritään jatkuvasti uusimaan ja ajankohtaistamaan. Se on paras tapa varmistaa niiden kiinnostavuus myös jatkossa. Kevään ohjelmistoon sisältyykin nyt mielenkiintoinen sarja suomalaista johtajuutta käsitteleviä tilaisuuksia. Klubiveljemme Paavo Lipponen aloittaa ne arvioimalla poliittista johtajuutta ja tulevina kuukausina sitä jatkaa mm. toimitusjohtaja Matti Alahuhta globaalien yrityksen näkökulmasta.

Tuoreita näkökulmia klubitoimintaa tuovat varmasti myös johtokunnan uudet jäsenet, Aarno Cronvall ja Heikki Hult. Lausun heidät lämpimästi tervetulleiksi johtokunnan työskentelyyn. Erityinen kiitos on syytä osoittaa täyden kuuden vuoden työkauden jälkeen johtokunnan nyt jättävälle Henrik Lambergille. Hänen panoksensa kulttuuritoiminnan kehittämisessä ja monipuolistamisessa on ollut merkittävä. Monet seikat todistavat, että myös klubin kuoro on

hänen johdollaan huippuunsa vieritetty. Siksi meille on suuri onni ja etuoikeus, että hän on luvannut edelleen jatkaa kuoron johtajana ja valmentajana.

Aktiiviseen osallistumiseen ja klubin viihtyvyyteen vaikuttaa merkittävästi myös ravintolotoiminta. Mainitsemisen arvoista on, että klubiravintolamme asiakasmäärät ovat pysyneet korkeina siitä huolimatta, että taloudellinen taantuma on Suomessa yleisesti vaikeuttanut ravintoloiden toimintaa. Tulokset kertovat sekä ravintolamme henkilökunnan osaamisesta ja palvelukyvystä.

Ravintolan asiakastytyväisyyttä ja -odotuksia sekä ravintolotoiminnan kehittämiseen liittyviä toiveita ja tarpeita tutkittiin kyselyllä keväällä. Varsinkin jäsenet antoivat siitä varsin hyvän arvion. Palvelu

todettiin hyväksi, mutta kehittämiskohteitakin todettiin ja niitä on syksyn aikana pyritty kohentamaan lisäämällä vakituisia henkilökuntaa ja koulutusta. On luonnollista, että ruuan hinta-laatusuhde herättää aina monenlaisia mielipiteitä, se mikä yhdelle on hyvä, saattaa toiselle olla riittämätön. Tärkeintä kuitenkin on, että asiallinen palaute annetaan ravintoloitsijoillemme tuoreeltaan. Ilman sitä kehittäminen on paljon vaikeampaa. Klubin kannalta tärkeitä huomioita olivat havainnot tilojen epäkäytännöllisyydestä ja toiveet niiden parantamisesta. Epäkäytännöllisyyteen ei ole helppo hetkessä vaikuttaa, se edellyttäisi huonejakojen uusimista, mutta tilojen kuntoa pyrimme

jatkuvasti parantamaan. Viime kesänä niitä jo kohennettiin ja tulevana vuonna työtä jatketaan.

Klubilehden päätoimittaja Leif Eklöf on ilmoittanut jättävänsä tehtävän ja siirtyvänsä ”eläkkeelle”. Hän on toiminut pitkään tässä tehtävässä, ansainnut toimituskunnan ja koko jäsenkunnan arvostuksen ja kiitokset innostuksestaan lehden sisällön kehittämisessä. Kiitän häntä tämän vastuullisen tehtävän erinomaisesta hoitamisesta. Johtokunnan vaativana tehtävänä on löytää tähän kaikille jäsenille tärkeään tehtävään hänelle hyvä seuraaja.

Johannes Koroma

Katse vuoteen 2014

Raimo Ilveskero

Syyskokouksen hyväksyttyä vuoden 2014 toimintasuunnitelman ja talousarvion voimme suhteellisen rauhallisin mielin aloittaa vuotta 2014.

■ ■ Talousarvioon sisältynyt jäsenmaksun 10 euron 'kevytkorotus' ja hyvä vuokrausaste turvaavat jäsenoiminnan monipuolisen laajuuden ja kykymme huolehtia taloudellisista vastuistamme. Kiinteistöyhtiömme on huolella paneutunut rakennuksen peruskorjausten suunnitteluun ja toteuttamiseen. Talousarviossa on myös varauduttu tulevana kesänä tilojemme kunnostamisen jatkamiseen. Jo nyt on suunniteltu ravintolasalin valaistuksen nykyaikaistamista perinteistä miljöötä kunniottaen.

Verkkosivusto

Lehden edellisessä numerossa kerrottu verkkosivuston uudis-

taminen on saanut hyvän vastaanoton. Lokakuussa sivustolla oli yli 5500 vierailua ja marraskuussa tahti on samanlainen. Sivuston ylläpitoon ja ajankohtaisuuden korostamiseen on haettu uusia elementtejä viestin vastaanottamisen helpottamiseksi, mm. kuvien käyttöä on lisätty. Jatkamme sähköisen viikkokirjeen ja jäsentiedotteen lähettämistä, joten ohjelmapäivitykset on saatavissa myös sitä kautta. Samoin eri harrastust ryhmät hoitavat viestintäänsä sekä sähköpostin että verkkosivujensa avulla.

Kehitämme ilmoittautumisjärjestelmäämme siten, että siihen sisältyy jatkossa verkkomaksutoiminto. Nykyisin paljon käytetty menettely yksinkertaistaa sekä maksajan että saajan prosesseja. Muutos tulee koskemaan sekä Klubin järjestämiä maksullisia tapahtumia, esim. retkiä ja Ravintolan ennakkomaksullisia tilaisuuksia. Ilmoittautuminen on siis hyväksytty, kun maksu on suoritettu. Seurannette muutoksen toteutumista verkkosivujen viesteistä.

Kirjasto

Yhteisö tarvitsee samansuuntaisen käyttäytymisen toteuttamiseksi normeja. Useita niistä on kirjoitettu Klubimme järjestys-sääntöihin. Sääntöjen 4 § toteaa: Lehtien ja kirjojen lainaaminen kirjastosta Klubin ulkopuolelle tai Klubin muihin tiloihin ei ole sallittua. Yksinkertainen

lausuma, jonka rikkomisesta saan silloin tällöin palautetta. Pidetään kirjat ja lehdet kirjastossa, jolloin ne klubiveljet, joilla johonkin teokseen tutustuminen on kesken, voivat sitä halutessaan jatkaa.

Yhteistoimintaklubit

Yli 20 kotimaisen yhteistoimintaklubin verkosto tarjoaa vilkkaan harrastustoiminnan lisäksi mahdollisuuden vastavuoroisiin vierailuihin klubeilla kunkin klubin sääntöjen puitteissa. Tavoitteenamme on ollut selvittää ulkomaisten veljesklubien verkostoitumisen tarvetta niiden kolmen klubin lisäksi, joiden kanssa meillä on sopimus. Ulkomaiset klubit voivat tarjota mm. liikeneuvotteluille oivat puitteet, joiden käyttöön paikallisilla saattaa olla rajallinen mahdollisuus.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia klubiveljiä ja luottamustehtävissä toimineita, jotka ovat antaneet panoksensa Klubin toimintaan ja tukeneet meitä henkilökuntaa tehtävissämme. Sihteerimme Inkeri, klubimestarimme ja Ravintolan henkilökunta ovat jälleen puurtaneet päätökseen hyvän toimintavuoden.

Toivotan kaikille klubiveljille läheisineen rauhallista Joulua ja menestyksellistä vuotta 2014.

Raimo Ilveskero
Toiminnanjohtaja

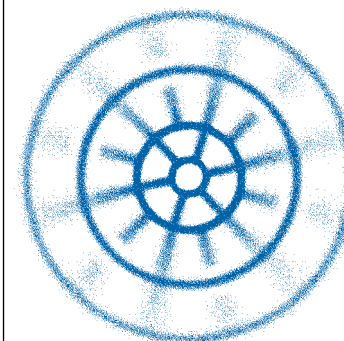
Klubilehden päätoimittaja vaihtuu

Leif Eklöf

Palveltuaan "täydet kuusi vuotta" allekirjoittanut jättää päätoimittajuuden. Tällä sivulla on hakuilmoitus, jolla haetaan uutta miestä jäsenkunnan piiristä.

■ ■ Kausi on ollut erittäin antoisa ja työntäyteinenkin. Klubilehden ensimmäinen numero ilmestyi vuonna 1981 silloin vielä mustavalkoisena. Lehden lisäksi alkuvuosina postitettiin kahdeksan jäsenkirjettä koko jäsenistölle. Nyt lähetetään neljän lehden lisäksi vain yksi painettu jäsenkirje, joka postitetaan heinäkuun lopussa muistuttamaan Klubin avaamisesta ja alkukauden ohjelmasta. Jokaisen lehden mukana toimitetaan tuleva ohjelma erillisenä liitteenä. Tämä on edellyttänyt melkoista tarkkuutta ja ponnistusta ohjelmatoimikunnalta, jolle suuri kiitos. Kuitenkin on selvää, että muutoksia ja täydennyksiä tulee ja niistä ilmoitetaan sähköisesti

viikkokirjeiden ja jäsentiedotteiden muodossa. Klubin nettisivuja kannattaa siis seurata. Kannattaa myös ilmoittaa tuore sähköpostiosoitteesi sihteerille: sihteeri@klubi.fi. Näin välteään turhia sekaannuksia.

Lehden toimituskunnalle, kirjoittajille ja kuvaajille lämpimät kiitokset työstä lehden hyväksi. On ollut hienoa havaita, että jäsenistössä on kirjoittajia ja asiantuntijoita "jokaiseen lähtöön"

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta

Leif Eklöf
Päätoimittaja

KLUBILEHTI HAKEE UUTTA PÄÄTOIMITTAJAA

■ ■ Nykyisen päätoimittajan Leif Eklöfin luopuessa tehtävästä kuuden vuoden jakson jälkeen vuoden vaihteessa haetaan lehdelle uutta päätoimittajaa.

Klubilehti ilmestyy neljästi vuodessa maalisk-, touko-, loka- ja joulukuussa. Painos on 3400. Se jaetaan postitse koko jäsenistölle ja sen lisäksi lehteä voidaan lukea verkossa. Lehtiä lähetetään myös yhteistyöklubeille koko maahan. Päätoimittajalla on apunaan rutinoitunut toimituskunta, jossa on kymmenen jäsentä.

Päätoimittajalta odotetaan kokemusta ja näkemystä lehden teosta sekä tietojenkäsittelyn taitoja. Lehti kootaan verkkoon oikolukua ja muuta lehden kehitystä varten.

Lisätietoja antaa Leif Eklöf: webmaster@klubi.fi

Hakemukset tulee toimittaa Klubille kirjeitse 15.1.2014 mennessä osoitteeseen:

Helsingin Suomalainen Klubi
Toiminnanjohtaja Raimo Ilveskero
Kansakoulukuja 3
00100 Helsinki

Johtokunta

Itsenäisyyspäivän aikaan

- VALOA synkkään syksyyn, veljet!

- Mistä sitä saa, kun Eino katkaisi sähkövirran eikä lunta ole? Täyskuukin on jo ohi.

- Pärjäisivät isät ennen, vaikka polttivat pärettä.

- Nyt Kevan hallitus poltti päreensä Ailuksesta.

- Hän oli jo toinen peräkkäin potkittu Kevapomo. Edellinen liukastui vaalirahoihin, nyt tämä vaalea kannotar putosi punaisesta Bemarista ja tornikamarista.

- Runsaiden vieraiden varojen valvominen näyttää harhauttavan käsitykseen, että niitä voi jaella ja käyttää kuin ei kenenkään omia.

- On tuossa harhassa konkretiaakin: omat varat lisääntyvät palkankorotuksina, kannustus- ja optiolisina, lisäeläkkeinä sekä erorahoina. Kunnia vähän kolhiintuu, mutta maine kasvaa.

- Kevan hallitus ilmoitti, etteivät syinä olleetkaan Bemari ja kamari, mutta mikä, se salattiin. Tutkiva journalismi sai töitä.

- Kevan hallitus toimi median paineessa yhtä nopeasti kuin Venäjän luontoaktivistien vangitsijat Kansainvälisen merioikeuden päätöstä pelätessään. Sini Saarela tovereineen pääsi vapaalle jalalle. Taisi toiseen nilkkaan kuitenkin jäädä vielä kahle.

- Siinä ohessa maan presidentistä tuli Laatokankin pelastaja.

- TULOEROT kasvavat. Se on vakava ilmiö. Ranskan vallankumous sai virikkeensä juuri siitä. Toivottavasti meille ei käy samoin.

- Toivotaan, etteivät kansamme eheyttäjiä perilliset ahneudessaan kaiva uutta kuilua. Käsi sydämelle, veljet! Kohtuullisuus omalla kohdalla helpottaa katsomista irtisanottavista ja vähäisillä eläkkeillä eläviä lähimmäisiä avoimesti silmiin. Tuo katse kertoisi kansallisesta yhteisvastuusta.

- Sinähän pidit ihan saaran, olikohan seurakunta oikea.

- LUNTA ei ole näkynyt täällä etelän mailla.

- Onkohan siitakin tullut uusiutumaton luonnonvara?

- Pohjois-Suomessa se on paikoin muuttunut keltaiseksi, kun ovat säilyttäneet sitä kesän yli sahajauhojen alla.

- Yhteen aikaan lumesta toivottiin vientitavaraa. Nyt sekin haave on hautautumassa ilmastomuutokseen. Varsovan konferenssi ei löytänyt keinoja sen torjumiseen.

- Jäihän meille vesi, mikäli säilyy juomakelpoisena. Tänä syksynä olemme olleet

siitä rikkaita.

- Mitenkähän Sotshi selviää kisoista?

- Kyllä isäntämaa saa laddulle lunta. Taikoihan se Moskovan kesäkisoissa keihäskilpailun ajaksi vastatuulenkin.

- Hätätilassa kansainvälinen hiihtoliitto päättää, että hiihtäjien on tuotava omat lumet mukanaan.

- Olikohan Eino-myrsky yksi ennusmerkki pohjoisen pallonpuoliskon kesäntymisestä?

- Neljättä jääkautta ei ehkä tulekaan. Se on ennustettu alkavaksi aikaisintaan 15 000 vuoden kuluttua ja voi nyt siirtyä.

- Ken näkee, hän elää.

- TASAPAINO horjuu poliisihallinnossa. Siro sisäministeri on haastanut kolme raavasta miestä avopainiin. He ovat yli-poliisipäällikkö, Helsingin poliisikomentaja ja huume-poliisin päällikkö. Aiheina ovat epäilyt lahjontarikoksista ja valvonnan laiminlyönneistä. Mikä selvityksen tulos tulee olemaan, ministerille voi kohottaa koi-pussista esiin otettua karvahattua rohkeudesta ja terhakkuudesta. Maasta se pienikin...

- ALTIAN toimitusjohtajakin sai potkut. Hänen synnikseen luettiin, että hän oli myynyt liian vähän viinaa Suomen kansalle.

- Me raittiit ja yhden kupin juopot hämmästelemme. Onko Alkon tärkein tehtävä kansan juottaminen? Kuu-luuhan viinafirman tehtäviin myös raittiuskasvatus.

- Jospa hän ei ole pystynyt torjumaan Viron viinarallia.

- Ei Altian johtajan tehtäviin kuulu tullin ja muiden maahantuonnin säännösten säätäminen eikä laivamerenkulku. Ollisiko erotettava eduskunta, joka sallii rahtauksen?

- TULETTEHAN Klubin itsenäisyysjuhlaan?

- Mieli tekisi tulla kuulemaan selkeäsanaisten Janne Virkkusen juhlapuhetta, muusta ohjelmasta minulla ei ole tietoa. Toivottavasti Lefa julkaisee puheen lehdessämme, vaikka eihän luettu puhe ole ihan kuunnellun veroinen. Kritisoin hieman illan hintaa, joka avec-parilta ylittää lisäkuluneen vuoden jäsenmaksun. Mutta onhan ilo havaita, että järjestäjät pitävät itsenäisyyttä arvokkaana. Meillä veteraaneilla ikälisät tulevat sairauksien heikentämään yleiskuntoon ja erorahakin on kolmanneksen miinusta palkasta, joten monista syistä joudun nyt ensimmäisen kerran jättämään juhlan

nuoremmille.

- Entä sinä, nuorempi?

- Olen viimeiseen iltahuutoon kutsutun veteraanin poika ja tulen juhlaan. Minulla on ehdotus tuleville vuosille. Kutsutaan harvat elossa olevat veteraaniveljemme klubimme itsenäisyysjuhlaan kunniavieraisiksi. He ovat ansainneet sen. Ei heitä ole enää monta eivätkä he käy enää monta kertaa. Se olisi meiltä nuoremmilta heille pieni kiitos itsenäisestä isämaasta.

- MARSKIMME on joutunut viime viikkoina uudenlaisen julkisen huomion kohteeksi. Muuan kenraali – en muista nyt hänen nimeään – syyttelee häntä sodanjohdon virheistä.

- Millähän lihaksilla hän sitä tekee? Montako sotaa hän on johtanut?

- Marski johti neljä itsenäisyssotaamme, yksi toteutti itsenäisyyden, vaikka se Stalinin yllytyksestä muuttui sisällissodaksikin. Talvi-, jatko- ja Lapin sodat torjuntavoitoillaan säilyttivät itsenäisyytemme taistelussa jättäisvaltaa vastaan. Vielä hän ohjasi menetyksiä kärsineen mutta itsenäisyytensä säilyttäneen Suomen sodasta rauhaan. Kukaan muu ei olisi tainnut onnistua siinä. Eikö

lopputuloksena ole tärkein?

- Saattoihan Mannerheimin päämajakin joskus tehdä virhearvioita silloin käytävissä olleiden puutteellisten tai ristiriitaisten tietojen pohjalta, ihmisiä hän heikin olivat. Mutta miksi paisutella niitä ja vielä näin itsenäisyyspäivän aikoihin. Kesän 1944 torjuntavoittonamme oli maailmansodan sen kesän suurten strategisten hyökkäysten ainoa torjunta. Helsinkiä ei miehitetty koko sodassa. Sotaan osallistuneiden Euroopan maiden pääkaupungeista vain Lontoo ja Moskova säilyivät Helsingin tavoin. Eikö se paina jälkiviisaiden vikoi-lijoiden vaaossa mitään?

- KIITOS Lefalle! Hän jättää klubilehtemme päätoimittajan tehtävät kuuden vuoden ansiokkaan toiminnan jälkeen. Hän on ansainnut koko lukijakuntamme kunnioittavat kiitokset ja kaiken hyvän toivotukset.

- Teille lukijoillekin: Elämää takana, elämää eessä... Kiitos menneestä! Onnea tulevaan! Hyvää joulua!

Pöytäläinen

Svengijengi Tonavalla

Lasi shampanjaa ja kylmät kasvo- ja käsipyyhkeet odottivat kauniin, helteisen kesäpäivän päätteeksi, kun klubimme svengijengi täytti Tonavan hienoimman, viiden tähden jokilaivan River Cloud II. Vastaanotto oli vain esimakua äärimmäisestä huolenpidosta ja yltäkyläisistä nautinnoista, joita klubilaisille tarjottiin viikon ajan tällä laivalla.

Historiallisesti matka kulki Habsburgien mailla ja tarjosi mielenkiintoisen kaaren, 1600-luvun unkarilaisesta barokista Itävallan renessanssin kautta saksalaiseen jugendiin.

Matkalaiset viihtyivät River Cloud II:n aurinkokannella.

■ ■ Viikon matka Budapestistä Nürnbergiin, lähes kaksituhatta kilometriä Tonavalla ja Mainjoella paljasti myös lähes sadan hengen joukkomme uskomattoman laajan musikaalisen osaamisen piilovarannot. Marja-Liisa, Heljä, Kari, Edi, Raili, Ari,

Simppa ja Antti osoittautuivat monipuolisiksi ja lahjakkaiksi laulajiksi ja viihdyttäjiksi. Upea ”klubitriomme”, Seppo Hovi, Pentti Lasanen ja Pekka Sarmanto todistivat, ettei edes ”Kotkan Ruusu” ole mahdotonta sovittavaksi swingin ja jaz-

zin sävelkulkuihin. Ei siis ihme, että henkilökuntakin totesi varaukselta, ettei tällä laivalla ole koskaan tarjottu näin korkeatasoista musiikkia – yhteislaulumme mukaan lukien –, vaikka joissakin satamissa kutsuttuina vieraina on joskus esiintynyt

Wienin ja Budapestin oopperan solisteja.

Maestro Seppo Hovin juontamat musiikkihetket koskivat joukkomme täysilukuisina salonkiin, olipa aiheena jazzin synty, toivekonsertti tai valmistautuminen Puccinin Lännen tyttö oopperaan. Laivan virallinen pianisti saikin pyytämättä vapaapäivän toisensa jälkeen.

Onnistuneen klubimatkan ainekset olivat hyvin kasassa: upea musiikki, loistohotellin tasoa vastannut laiva, ruskan värittämät jokimaisemat, samanhenkiset hyvin toisensa huomioivat matkustajat, viiden tähden gourmetravintola, persoonalliset ja oivaltavat retkioppaat, pääosin kaunis syyssää sekä Soile ja Heikki matkanjärjestäjinä, joille jokainen matkaja oli sydämen asia.

Habsburgien mailla

Historiallisesti matka kulki Habsburgien mailla ja tarjosi mielenkiintoisen kaaren, 1600-luvun unkarilaisesta barokista Itävallan renessanssin kautta saksalaiseen jugendiin ja lopulta Hitlerin mahtipontiseen arkkitehtuuriin. Sananmukaisesti barokin ”konstikkaan suurelliset” piirteet saattoivat Budan linnavuorilta joki-laivamme lähtöä kohti Habsburgien kruunajaiskaupunkia Bratislavaa, jossa Budapestin oopperan konserttimestari ja

Wienin oopperan solisti esiintyivät meille.

Habsburgien saavutukset olivat Wienissäkin meitä vastassa, ja omalla tavallaan myös Hitler, joka Hofburgin palatsin parvekkeelta tervehti keväällä 1938 ”anschulssin” puolesta 90 prosenttisesti äänestänyttä Itävallan kansaa. Hitleriä enemmän kiinnosti kuitenkin romanttinen tarina keisaritar Sissistä, jonka elämään, vaatteisiin ja kohtaloon tutustuimme palatsikierroksella keisarillisen perheen yksityistiloissa, jonne ei kaikilla ole pääsyä.

Musiikki oli luonnollisesti vahvasti mukana kahden päivän aikana myös Wienissä. Puccinin ooppera Lännen tyttö sai uudet ulottuvuudet Seppo Hovin valmistellessa klubilaisia illan esitykseen. Pääosissa esiintyneet kansainväliset huipulaulajat, Jonas Kauffman ja ruotsalaissyntyinen Nina Stemme saivat seuraavan päivän lehdissä ylistävät arvostelut. Tosin meille heidän onnistumistaan ei tarvinnut vakuuttaa, sillä toistakymmentä väliverhoa ja kiitoskierrosta todisti arvostelukyisen yleisön reaktion. Edes Metropolitanissa en ole yhtä kiitollista yleisöä tavannut. Myös Mozart-konsertti Musikverein Uuden Vuoden konserteista tutussa Kultaisessa salissa ja samasta syystä tutun kapellimestari Franz Welser-Möstin johtamana jäi mieleen hienona kokemuksena.

Tonavan uimarit ja skruuvarit

Aurinkoinen kesäpäivä tarjosi Wienin jälkeen Wachauin viinilaaksossa parhaat mahdolliset puitteet kauniiden jokimaisemien katseluun, - ja skruuvareiden pelikierroksille laivamme satametriseillä aurinkokannelle. Skruuvarit hoitivat ”velvollisuutensa” huolellisesti, 200 pelikierrosta viikon aikana parissakymmenessä eri pöydässä, laivalla, maissa ja jopa Wienin ruokatorilla. Ansoituneille jaettiin palkinnot Tonavan mestaruudesta. Neljälle pelaajalle niitä riitti noin tuplamäärä, joillekin pisteistä, toisille puolustamisesta ja muille hyökkäämisestä.

Klubilaisten muodostama Tonavan uimareiden ryhmä kävi Lauri Palojärven johdolla merkittävässä tämän mahtavan virran uintisuoritusensa Euroopan kartalle. Näitä ohjelman ulkopuolisia suorituksia kirjattiin jo Bratislavassa, jossa klubin saunaseuran vahvistettu joukkue kokeili Slovakian pääkaupungin saunoja ja nautti palkkioksi ainutlaatuisen mustalaisorkesterin konsertista.

Välillä rajuna kuohuva Tonavakin rauhoittui Wachauin laaksossa, jonka rannoilla on jäljellä lukuisia muistomerkkejä vuosituhantisesta historiasta. Korkealla Tonavan yläpuolella näkyi rauniolinnoitus, jossa Richard Leijonamieli oli pantti-

**Barokin ”konstikkaan suurelliset”
piirteet saattoivat Budan linnavuorilta
jokilaivamme lähtöä kohti Habsburgien
kruunajaiskaupunkia Bratislavaa.**

Matkalla nähtiin Budabestin upea kaupungintalo.

Kuva Yrjö Klippi

vankina, ja jonka suomalaisten soturien kerrottiin 30-vuotisen sodan aikana räjäyttäneen. Benediktiinimunkkien barokkityylinen Melkin luostarinnoitus näkyi kauas Tonavalle ja kierrossiellä todisti luostarikuntien ja kirkon mahtiaseman menneiden vuosisatojen aikana.

Vaikka historia ja rakennustyylit muuttuivat nopeasti ylityttyämme Saksan rajan Pas-

saun kaupungin kohdalla, St. Stephenin ylväs katedraali oli vielä yhdistelmä barokkia ja myöhäistä goottilaisuutta. Kirkon koristeellisten kaarien alla kuuntelimme maailman suurimpien urkujen 17 000 urkupillin mahtavaa stereosointia.

Euroopan vedenjakaja tuli vastaamme aamuyöstä, kun Passaun ja Regensburgin jälkeen jokilaivamme siirtyi ensin Tona-

van kanavaan ja sitten Main-jolle. Vedenjakajan ylitys tarkoitti yhteensä lähes sadan metrin nousua ja laskua. Budapestista lähdettyämme olimme nousseet 22 sulun kautta 240 metriä. Suurin, yli 24 metrin nousu osui juuri vedenjakajalle, mutta jo seuraavien parinkymmenen kilometrin matkalla tultiin lähes 69 metriä alaspäin Nürnbergiin. Matkalla opimme Heikki Sahl-

Kuuluisa ketjusilta yhdistää Budan ja Bestin.

Kuva Yrjö Klippi

bergin esitelmästä, että laivoja voidaan siirtää sulutuksen lisäksi monenlaisilla hisseillä ja teknisillä vempaimilla vesistöstä toiseen. Nämä Atlantin rannikon ja Mustanmeren tai Välimeren yhdistävät kanavajärjestelmät ovat pitkän historian tulos, mutta kokonaisuudessaan kuitenkin nuoria ja Volga mukaan lukien ovat aina vaatineet diktaattorin nousua valtaan.

Matkan päätteeksi Hitlerin ja Speerin mielettömän mitta-kaavan mukaan Nürnbergiin rakennetut kansallissosialistien puoluekokousten monumentit vaiensivat joukkomme. Hitlerin käsittämätön halu muistuttaa Saksan muinaisesta mahdista ja keisarillisesta suuruuden ajasta Rooman Coloseumin suurennutulla kopiolla, Kongressipalatsilla, kertoi mykistävää kieltä

natsien uskosta maailmanvalloitukseen. Kongressipalatsi suunniteltiin 50 000 osanottajalle, Zeppelin kentän katsomoihin mahtui 70 000 henkilöä seuraamaan 300 000 puoluejäsenten ja sotilain ohimarssia. Hitlerin puheille varattu Pergamonin alttaria jäljittelevä 360 metriä pitkä tribuuni mahtui 16 000 puolueen uskottua. Monumentteja yhdisti 60 000 graniittilaa-

Aiemmin River Cloudilla matkanneet tiesivät odottaa laivan keittiöltä hienoja ateriakokemuksia.

Hiljaa lipuu River Cloud II.

tasta rakennettu pääkatu, joka johti 405 000 katsojalle rakennetulle Saksan stadionille.

Ateriat koukuttivat

Aiemmin River Cloudilla matkanneet tiesivät odottaa laivan keittiöltä hienoja ateriakokemuksia. Kokemuksista tavanomaisin on ollut painon lisääntyminen matkan aikana. Nytkin tarjotut ateriat ja valitut ruuat vastasivat odotuksia. Üve Pöhlmanin johtama keittiö tarjosi mm. hanhenmaksatorttua kirsikoiden kera, paistettua kampsimpukkaa, hummeri-äyriäiskeittoa, kananpoikaa ja hanhenmaksaa, mustekalaa ja hummeria fenkolilla maustettuna, paistettua taimenta, täytettyjä kesäkurpitsoja, pastaa tryffeli-pesto kastikkeella, paahdettua saksanhirveä, vasikanfileettä, rosepaistettua ankkaa, baijerilaista

hunajalla glaseerattua porsasta ja makkaroitu, lohta ja piikkikampelaa, päärynä-laventeli-jäädykettä, Sacher-jäädykettä mascarponen kera. Ja erinomaisia juustoja jokaisella aterialla. Ateriaan kuuluvat viinit valittiin ympäröivän viinialueen mukaan ja ne olivat pääosin kohtuullisia. Somelierinä tosin jouduttiin hieman valinnoissa opastamaan.

Uusi klubimatka syksyllä 2014

Matkan saavuttama suosio on antanut aiheen valmistella uutta klubimatkaa. Yhdessä Soiletourin ja Seppo Hovin kanssa valmistelemme uutta matkaa, tällä kertaa Rhonen ja Saonen maiseen Burgundiin ja Provenceen. Matkalle osallistuu nyt klubimme oma jazzyhtye, Seppo Hovi, Antti Sarpila ja Pekka Sarmanto sekä solistina Angelika Klaas.

Hienoa ja vetävää musiikkia on siis jälleen tarjolla viinien, gastronomian, Vincent van Goghin ja Paavien maisemiin.

Suunnitelman mukaan matka alkaa 16.10. Lyonista. Tavoitteena on täyttää koko laiva, joka on tällä kertaa ms. Amadeus Symphony. Reitti kulkee Lyonin, Maconin, Chalonin, Avignonin, Arlesin kautta päättyen takaisin Lyoniin 23.10. Laivassa on tilaa kaikkiaan 130 matkustajalle, joten tällä kertaa toivotamme klubilaisten lisäksi myös heidän ystävänsä mukaan matkalle. Varauksia kannattaa tehdä jo nyt. Yksityiskohtaisemmin matka esitellään toisaalla tässä lehdessä.

Johannes Koroma

Risteilykronikka

*Helsinki-Vantaan Presidenttisiiviitti
niukasti koko joukolla riitti,
Kun Svengijengi sviitin täytti.
- Heti alusta matka jo hyvältä näytti!*

*Sightseeing in Budapest,
appeared to be a tricky test:
Kun Vasi Utca oli kaivantona,
- Sen korvasi
Szentendren rantaidylli soma.*

*Pian Bratislavaan saavuttiin
Ja kaupungin ilme oli siistitty niin,
että puuttui kaupat ja asukkaat,
yksin turistien kanssa maisemat jaat.*

*Wien, Wien, nur Du allein,
Ooppera, Museot, Musikverein.
Yhtä upea olet aina vain!
Sua ihailimme ryhminä, yksin, kaksittain.*

*Uusi ongelma hiipien näyttäytyi laivalla:
Onko mukana suurempia housuja?
Kolme aterialla, monta välipalaa,
pakosta saamme kaloreita salaa.*

*Poistuttuamme ihanasta Wienistä
Saimme nauttia Melkin upeasta viinistä.
- Ja Tonavan aurinko helli meitä,
kun taas jatkoimme pitkin vesiteitä.*

*Tietoiskut, kilpailut, musiikki,
Matkaajia päivittäin viihdytti.
Ei ohjelmassa tyhjää tovia,
Kun kuulimme Lasasta, Sarmantoa, Hovia.*

*Kun solistimme Raili astui estradille
nousi lämpöaalto kaikille sydämille!
Ja kun kuultiin klubilaisten luovuutta,
ei aplodeista ollut tulla loppua!*

*Regensburgissa opimme sen,
Halb Acht on Saksassa nelonen!*

*Pian yöllä päättyi Tonava,
Ja matkamme jatkui Mainilla.*

*"Kuulehan, hyvä klubiveli,
kiirehdi, kohta alkaa peli!"
Aamusta päivään ja pitkin yötä
Teki skruuvijengi pelityötä.*

*Pelasivat kaksisataa jakoa,
Sai siinä korttia pöytiin takoa!
Kymmenen pelipaikkaa löydettiin
Laivan kannelta jokaiseen kaupunkiin.*

*Pelaajien sitoumus osoitti sen
skruuvipelin ydintotuuden,
että skruuvi on strategia aidolle
tasapainoisen elämän taidolle.*

*Juhlailta, päätös retken,
muodosti ikimuistoisen hetken.
Iloinen laulu koko laivan täytti,
kaikki sydämestään viihtyvän näytti.*

*Kolmekymmentäkaksi sulkua
turvasi matkamme kulkua,
kun Budapestista Nürnbergiin
viikon aikana kuljettiin.*

*Kai pieni surumielen vivahdus
oli tuo kasvoista näkyvä heijastus,
kun laukut laivasta bussiin siirrettiin
matkalle Nürnbergistä Frankfurtiin.*

*Klubin toimijat sekä Heikki ja Soile,
Risteily on ollut erinomaisen hyvää.
- Teille kuuluu kiitoksemme syvä!
Viihdyimme, saimme iloa, elämystä
Mukana tietoa, nautintoa, viihdytystä.*

Kari Pylkkänen

Klubin kuoro tarkasti Marskin majan

Klubin kuoron syyskausi 2013 käynnistyy mielenkiintoisesti, kun 5. syyskuuta vierailaan Lopella Marskin majalla. Kuoron isännän, Pentti Toivolan järjestämälle matkalle osallistuu 28 laulajaa ja 14 avecia.

■ ■ Matkustamme Helsingistä bussilla, johon Klaukkalasta kiipeävät myös johtajamme Henkka Lamberg ja vaimonsa Liisa. Matkalla Henkka kertoo tietoja ko. seudusta ja taustoista. Perille päästyä nautitaan kahvit ja pidetään tunnin mittainen harjoitus. Samaan aikaan avecit vierailivat Leppäniemen kartanossa, jonka maista Marskin majan alue aikanaan lohkottiin. Rouvat saavat tutustua design-vaatteisiin ja € yllättävää kyllä € ostaa niitä. Sitten taas kaikki yhdessä tutustutaan alueeseen ja kenttävariomuseoon Heikki Hultin asiantuntevalla opastuksella ja otetaan lukuisia valokuvia. Maja saunoineen tarkastetaan sisältä ja päältä, ja lopulta istahdetaan ravintolasiiliin illalliselle.

Ruokalista on Marskin perinneateria: Karjalan piirakat ja munavoi, lampaanfile ja Pariisin perunat sekä ohukaiset lakkahillon ja kermavaahdon kera. Illallinen aloitetaan viinin nostolla, jonka esittelee kuoron vanhin, Timo Kylliäinen. Ja tietenkin aterian yhteydessä nautitaan Marskin ryyppyjä, kuka enemmän, kuka vähemmän. Tietenkin myös lauletaan erilaisia juoma- ym. lauluja, joista yksi serenadi kohdistetaan Liisa-rouvalle hänen syntymä-

Kuvitustoteutus Yrjö Klippi

Pentti Toivola kertoo illan tulevista tapahtumista Heikki Hultin esittelytekstit olivat tietorikkaita ja mielenkiintoisia

päivänään. Käytetään myös lukuisia enemmän tai vähemmän asiallisia puheenvuoroja, niin että kotimatkalle kohti Helsinkiä päästään lähtemään vasta klo 23, kaksi tuntia suunniteltua myöhemmin.

Tämän komean metsästysmajan rakensi ja lahjoitti ylipäällikölle kenraalimajuri Erkki Raappanan komentama Rukajärven suunnalla taistellut 14. divisioona, joka oli jatkosodan maineikkaimpia joukkoja. Korpisoturit rakensivat ja lahjoittivat majan Ylipäällikönsä hänen täyttäessään 75 vuotta 4. kesäkuuta 1942. Rakennusmateriaali valittiin huolellisesti ympäröivän erämaan ikihongista. Lieksajärven Keihänsiemeen rakennettua majaa ruvettiin alusta alkaen kutsumaan Marskin ma-

jaksi. Keväällä 1944, sodan lopputuloksen ollessa jo näkyvässä, maja päätettiin purkaa ja siirtää Suomen puolelle. Uusi sijoituspaikka löydettiin Lopelta, Punelajärven rannalta. Mannerheim kävi Lopen majalla kaikkiaan kahdeksan kertaa lähimpien miestensä kanssa nauttien aina vierailustaan.

Vuonna 1948 Mannerheim lahjoitti majan Suomen Yleiselle Mestäjäliitolle, joka perusti majaa hoitamaan erityisen Sisula-säätiön. Liitolla ei sittemmin kuitenkaan ollut mahdollisuuksia hoitaa majaa. Niinpä sitten neljä upseerijärjestöä € Jääkäriliitto, Kadettikunta, Upseeriliitto ja Suomen reserviupseeriliitto € muodostivat vuonna 1957 Suomen Marsalkka Mannerheimin metsästysmaja-

ry:n, jonka omistukseen luovutettiin maja maa-alueineen ja rakennuksineen. Vuonna 1969 maja avattiin yleisölle ja rakennettiin lisäksi erillinen kahvilarakennus. Tilausravintolassa on kahvitarjoilu ja sunnuntaisin lisäksi lounas. Vierailu majalla on mielenkiintoinen juttu. Suositellaan. Tämän mielenkiintoisen vierailun jälkeen ryhdyttiin innolla harjoittelemaan kuoron joulukonserttiin joka on Vanhassa Kirkossa lauantaina 21.12.2013 klo 15.00. Liput kannattaa tilata netistä osoitteesta www.klubinkuoro.fi/Tilaa_lippuja_ja_tuotteita.

Aatu Leinonen

KIRJASTON KUULUMISIA

Klubin kirjastoryhmä Helsingin kaupunginkirjaston kirjavarastossa Pasilassa. Vasemmalta Pertti Mäkelä, oppaamme Hannu Leväinen, Hans Fredriksson ja Matti Viitasaari

Kirjaston kokoelmista vastaava ryhmä kirjastonhoitaja Kauko Lehden johdolla ja joskus ilman on kiertänyt viime vuosien aikana tutustumismielessä pääkaupunkiseudun miltei kaikki merkittävimmät kirjastot.

■ ■ Viimeksi ryhmä kävi 13.11.2013 tutustumassa Helsingin kaupungin pääkirjaston yhteydessä toimivaan HelMet-kirjavarastoon, jossa informaatikko Hannu Leväinen mukaan tempaavasti ja asiantuntevasti esitteli varaston aarteita. Kirjavarastoon on sijoitettu Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupunginkirjastojen varastoitua aineistoa. Kirjoja ja lehtiä on 6 hyllykilometriä eli lähes 200 000 nidettä. HelMet-kirjavaraston tehtävänä on säi-

lyttää ja saattaa yleisön käyttöön kulttuurisesti merkittävää, usein loppuunmyytyä aineistoa. Varastokokoelma on monenkielistä, mutta pääpaino on kotimaisen kirjallisuuden säilyttämisessä.

Varastokokoelmaan kuuluu tällä hetkellä yli 200 000 kirjaa ja 900:n aikakauslehden vuosikertoja, jotka on sijoitettu yli 800 neliömetrin suuruiseen ikkunattomaan varastotilaan. Luetteloitua aineistoa koskevat tiedot löytyvät HelMet-tietokannasta. Suurin osa Kirjavaraston aineistosta on lainattavissa ja Pasilan kirjaston asiakkaat saavat varaston aineiston käyttöönsä välittömästi. Kirjavarasto on avoinna yleisölle keskiviikkoina kello 13 – 18, muina aikoina sopimuksen mukaan.

Kierroksemme loppumetreillä tuli vastaan kirjaston poistettavien kirjojen valikoima, josta saimme lahjoituksina ottaa vastaan paksun pinon Kari Suomalaisen pilapiirroskirjoja, jotka tulevat piristämään kirjastomme muuten vakavanluonteista valikoimaa.

Aikaisemmin tämän vuoden aikana kirjastomme on saanut tekijöiden lahjoituksina vastaanottaa Tasavallan presidentin kansliaa edustavan Markku Kujansuun kirjoittaman kirjan ”Tango Mäntyniemessä” sekä linnanvouti Erkki Ahokkaan teoksen ”Itärajalta Linnan länsisiipeen”.

Hans Fredriksson

Kuudes perinteinen pitkä lounas

Klubin gastronomisen kerhon organisoima kuudes perinteinen pitkä lounas järjestettiin 6.10. Mukana oli kaksikymmentäkaksi klubiveljeä.

■ ■ Päivä alkoi klo 13.00 erinomaiselle lounaalla Aaltosen suvun omistamassa ravintola Kannaksessa. Alkuun riimiporoa jaloviinalla ja yrteillä marinoituna, puolukkavinaigretteä ja piparjuurismetanaa. Pääruokana porsaanpotkaa porter-haudutetun sipulin ja pottuvoin kanssa ja jälkiruuaksi jäisiä karpaloita kinuskikastikkeella. Namia.

Parin korttelin kävelyn jälkeen vierailimme uusitussa Hietalahden hallissa. Helsingin kaupungin ruokakulttuuripäällikkö Ville Relander kertoi meille kaupungin ruokastrategioista ja mm. vakuutti, että kauppahallit säilytetään ja kunnostetaan kukin vuorollaan. Esityksen jälkeen nautimme Erikssonin kalakaupan meille toimittamia erinomaisia irlantilaisia ostereita, lounaan päälle vain muutaman per nuppi.

Hietalahden hallilta matka kävi - tosin muutamat kerksivät jo tässä välissä käymään klubin alahuoneessa sikarilla - OP Pohjolaan Lapinmäentielle. Siellä meitä odotti klubiveljemme Kari Karvosen järjestämä sauna. Mainion saunan, pikkupurtavan ja saunajuomien ohessa kuulumme Pohjola Pankki

Panimoravintolassa nautittiin oluet.

Oyj:n talousjohtaja Vesa Ahon esityksen pankin markkinatilanteesta, joka voitiin todeta hyväksi. Kiitokset molemmille. Seuraavassa kohteessa panimoravintola Bryggerissä Sofiankadulla nautittiin oluet ja kuultiin paikan isännän Pekka Kääriäisen tarina paikan synnystä.

Varsinainen ohjelma päättyi todella perinteisesti klubille,

jonka Johtokunta-kabinetissa nautittiin maittäva pyttipannu asiaankuuluvine tykötarpeineen. Minne itse kukin sitten siirtyivät vielä alahuoneeseen sikarille. Ensi syksynä taas uudet kujeet.

Jorma Hämäläinen

Kirjailta ilman kirjaa ja kirjailijaa

Kuvitustoteutus Yrjö Klippi

Suomalaisen Klubin kirjailta 7.10.2013 käynnistyi onnettomien tähtien alla. Illasta kehkeytyi kuitenkin kaikkien yllätykseksi varsin mielenkiintoinen tilaisuus, missä illan isäntä ja klubilaiset aveceineen valaisivat monesta eri näkökulmasta maamme toisen presidentin Lauri Kristian Relanderin henkilöä ja toimintaa.

■ ■ Klubin syyskauden ohjelmassa piti olla jo syyskuun toisena päivänä kirjailta, missä dosentti Erkki Vasaran oli tarkoitus puhua kirjoittamastaan presidentti Lauri Kr. Relanderin elämäkerrasta

(1883–1942, presidenttinä 1925–1931). Tuolloin kirjailta peruuntui dosentti Vasaran sairastumisen vuoksi. Vasaran parannuttua kirjailtojen isäntä Veikko Sonninen oli sopinut, että tilaisuus

pidetään 7.10. klo 19 alkaen. Veikko saapui klubille hyvissä ajoin ennen kirjaillan alkamista. Hän valitteli kuitenkin jo aulassa, että valitettavasti tällä kertaa tilaisuudessa ei ole saatavissa illan aiheena olevaa teosta, sillä WSOY:n asianomainen virkailija oli unohtanut asian kokonaan. Tilaisuuden vastoinkäymiset eivät päättäneet tähän. Illan isäntä asteli isoon saliin hieman klo 19 jälkeen ja ilmoitti, että hänen dosentti Vasaralle lähettämänsä sähköpostit olivat ilmeisesti kadonneet jonnekin kyberavaruuteen. Hetkeä aikaisemmin puhelimitse tavoitettu Vasara oli nimittäin kertonut, ettei hän ollut saanut mitään kirjailtaa koskevaa sähköpostia eikä pysty nyt missään tapauksessa esiintymään Suomalaisella Klubilla.

Tilanteen toteamisen jälkeen illan isäntä tarttui härkää sarvista kiinni ja esitteli Vasaran 700-sivuisen kirjan etenkin Relanderin presidenttikauden osalta. Jo Relanderin valinta presidentiksi tapahtui varsin poikkeavalla tavalla. Hänet nostettiin oman puolueensa Maalaisliiton ehdokkaaksi vasta valitsijamiesvaalien jälkeen. Valitsijamies-

äänestyksessä Relander löi Risto Rytin siksi, että häneen kohdistui vähemmän vastustusta kuin Rytin. Viipurin läänin maaherrasta vain 41-vuotiaana tasavallan presidentiksi kohonnut Relander herätti poliittisessa eliitissämme varsin pian ristiriit-

taisia tunteita. Esimerkiksi edellinen presidentti K. J. Ståhlberg ei arvostanut seuraajaansa. Lisäksi Relander ajautui ristiriitaan oman puolueensa vahvan miehen Kyösti Kallion kanssa. Toisaalta Relander avasi ulkopoliittisia yhteyksiä valtiovierailuillaan Viroon, Ruotsiin, Latviaan, Tanskaan ja Norjaan. Ajan henkeä kuvastaa, että näiden matkojensa vuoksi hän sai pilkkanimen ”Reissu-Lasse”. Ulkopoliittisissa kysymyksissä Relander tukeutui kuitenkin ammattimieheen, Hjalmar Procopéhen. Relanderin presidenttikautta sävyttivät sisäpoliittiset ristiriidat, joiden seurauksena hallitukset vaihtuivat tiheään. Näin Relander joutui koko ajan ottamaan kantaa ajankohtaisiin ongelmiin eikä ehtinyt tai kyennyt luomaan nimeään kantavaa poliittista toimintaohjelmaa.

Kirjan esittelyn jälkeen Veikko Sonninen nosti kuulijoiden joukosta esille WSOY:n entisen kustannuspäällikön Sirkka Suomi-Vihosen, joka on tehnyt vuonna 1974 akateemikko Eino Jutikkalan ohjauksessa Suomen historian pro gradu –tutkielman Lauri Kristian Relanderista. Suomi-Vihonen totesi, että Relanderin jälkimaine heikkona presidenttinä on hänen mielestään kohtuuton. Esimerkiksi Relanderin päätös nimittää vuonna 1927 sosialidemokraattinen vähemmistöhallitus Väinö Tannerin johdolla oli merkittä-

vä teko kansallisen yhtenäisyyden kannalta. Osa Relanderia kohtaan suunnatusta kritiikistä kumpusi vain siitä, että hänen puolisonsa oli ruotsinkielinen. Relander pyrki yleensä toiminaan sovittelijana ja välittäjänä ristiriitatilanteissa niin pitkään kuin mahdollista neuvotellen ja prosessoiden asioita. Tätä Relanderin luonteeseen kuuluvaa piirrettä hänen vastustajansa pitivät heikkoutena.

Suomi-Vihosen puheenvuoron jälkeen käydyssä yleisökeskustelussa tuli esille myös muutamia kiinnostavia yksityiskohtia. Eräs klubiveljistä kertoi toimittaja Unto Hämäläisen Sanoma Oy:n arkistoista löytämästä tiedosta, jonka mukaan Helsingin Sanomat Erkköjen johdolla systemaattisesti kritikoivat Relanderia riippumatta siitä, mitä hän oli tehnyt. Olisiko Relanderin jälkimainetta syytä tutkia vielä hieman tarkemmin? Vilkkaan keskustelun päätteeksi ”pojat” kantapöydässä totesivatkin, että Suomalaisella Klubilla kirjailta näyttää onnistuvan mainiosti myös ilman kirjaa ja kirjailijaa.

Lasse Vihonen

ASIANAJOTOIMINNAN EETTINEN SÄÄNTELY

Asianajajalain 5 §:n yleislausekkeen mukaan asianajajan tulee rehellisesti ja tunnollisesti ja tunnollisesti täyttää hänelle uskotut tehtävät ja kaikessa toiminnassaan noudattaa hyvää asianajajatapaa. Laissa ei ole yksityiskohtaisesti säännelty, mitä hyvällä asianajajatavalla tarkoitetaan tai mikä on hyvän asianajajatavan sisältö.

■ ■ Hyvän asianajajatavan sisällön vahvistaminen on jätetty asianajajakunnan itsensä tehtäväksi. Tämän mukaisesti Suomen Asianajajaliiton säännöissä olevan määräyksen mukaan Asianajajaliiton valtuuskunnan tehtävänä on vahvistaa asianajajien asianajotoiminnassa noudatettavat ohjeet. Tärkein hyvään asianajajatapaan kuuluva ohje on valtuuskunnan 15.1.2009 vahvistama ”Hyvää asianajajatapaa koskevat ohjeet” (jäljempänä tapaohjeet).

Tapaohjeiden 1.1 –kohdan mukaan hyvä asianajajatapa ilmenee laissa ja Suomen Asianajajaliiton säännöissä säädetyn lisäksi tapaohjeista, muista asianajajaa velvoittavista ohjeista, valvonta- ja kurinpitotapauksissa annetuista ratkaisuksista ja asianajajakunnan omaksumista hyväksyttävistä käytännöistä.

Hyvä asianajajatapa, vaikkakin asianajajat ovat sitä velvolliset noudattamaan kurinpidollisen seurauksen uhalla, ei ole asianajajia koskeva tarkkarajainen ”rikoslaki”. Se muodostuu osaksi kirjalliseen muotoon saatetusta eettistä normistosta ja osaksi asianajajakunnan

omaksumasta käsityksestä eettisesti hyväksyttävistä menettelytavoista. Tämän vuoksi tapaohjeissa nimenomaisesti todetaan, että ohjeet eivät kuvaa hyvän asianajajatavan sisältöä tyhjentävästi ja sen vuoksi kaikkea, mitä ohjeissa ei ole nimenomaisesti kielletty, ei välttämättä voida pitää sallittuna.

Tapaohjeiden 3 luku sisältää luettelon asianajajien perusarvoista; lojaalisuudesta, riippumattomuudesta, esteettömyydestä, luottamuksellisuudesta ja kunniallisuudesta. Asianajajan on oltava asiakkaalleen lojaali, asianajajan on oltava tehtävää hoitaessaan riippumaton ulkopuolista vaikutteista, asianajajan on oltava esteetön, asianajaja ei saa paljastaa asiakkaan hänelle uskomia tietoja ja asianajajan on täytettävä hänelle uskotut tehtävät rehellisesti ja esiinnyttävä asiallisesti ja moitteettomasti.

Tapaohjeissa on seuraavia asianajajien yleisiä velvollisuuksia koskevia määräyksiä:

- Asianajajien on toiminnassaan otettava huomioon asiakkaat, jotka ovat oikeutettuja luottamaan asianajajien lojaalisuuteen, asiakkaiden vastapuolet, joita asianajajien on kohdeltava asiallisesti ja joiden laillisia oikeuksia asianajajien on kunnioitettava ja tuomioistuimet ja muut viranomaiset, joissa asianajajat ovat velvollisia toimimaan lain ja hyvän asianajajatavan edellyttämällä tavalla ja joissa asianajajien on edistettävä hyvää ja tehokasta oikeudenhoitoa.

Kuvitus toteutus Yrjö Klippi

- Asianajaja ei saa antaa eikä luvata kenellekään osaa palkkiostaan tai muuta hyvitystä tehtävän saamisesta tai hankkimisesta. Kielto tarkoittaa muun muassa, että avustessaan rikoksesta syytettyä tilanteessa, jossa palkkio maksetaan julkisen oikeusavun varoin, asianajaja ei saa antaa asiakkaalleen hyvitystä siitä, että juuri hänet on valittu avustajaksi.

Asianajajan hänen asiakkaansa välisessä suhteessa:

- Asianajajalla on oikeus päättää, ottaako hän tehtävän hoitaakseen. Asianajaja ei ole velvollinen ilmoittamaan syytä kieltäytymiseen.

- Asianajajan on pidettävä asiakas ajan tasalla tehtävän edistymisestä ja erityisesti huolehdittava, että tehtävässä saadusta ratkaisusta, päätöksestä tai sovinnosta annetaan viipymättä tieto asiakkaalle.

- Asianajaja on velvollinen luopumaan tehtävästä, jos asiakas vaatii asianajajaa menettelemään vastoin lakia tai hyvää asianajajatapaa eikä huomautuksesta huolimatta luovu vaatimuksestaan.

Asianajajan suhdetta asiakkaansa vastapuoleen säädellään seuraavasti:

- Asianajaja ei saa ilman erityistä syytä ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin ilmoittamatta vastapuolelle asiakkaansa vaatimuksia ja vaaramatta vastapuolelle kohtuullista harkinta-aikaa sekä tilaisuutta asian sovinnolliseen selvittämiseen.

- Asianajaja ei saa sopimatto-

masti painostaa vastapuolta. Tämän mukaisesti on luvatonta asiattoman ilmoituksen tekeminen poliisi- tai syyttäviviranomaiselle tai muulle viranomaiselle sekä sellaisella uhkaaminen. Asianajaja ei myöskään saa esittää lausumia, jotka ovat omiaan saattamaan vastapuolen halveksituksi, ellei lausumien esittäminen ole välttämätöntä asian hoitamiseksi tai muutoin asiakkaan etujen valvomiseksi.

Asianajajan suhdetta tuomioistuimiin ja muihin viranomaisiin kuvaa sääntö, jonka mukaan asianajajan on osoitettava tuomioistuimelle tuomiovallan käyttäjänä kuuluvaa arvonantoa. Asianajaja ei saa pyrkiä vaikuttamaan tuomioistuimeen epäasiallisin keinoin eikä saattaa tuomioistuimen työtä tai ratkaisua epäasiallisen arvostelun kohteeksi. Asianajaja ei myöskään saa antaa tuomioistuimelle lausumia, jotka hän tietää paikkansapitämättömiksi, eikä kiistää, minkä tietää todeksi.

Kun Asianajajaliiton tehtävänä on valvoa asianajajien toimintaa, on tapaohjeissa määräys siitä, että asianajajan on vastattava hänelle asianajajalain ja Asianajajaliiton sääntöjen edellyttämässä asioissa esitettyihin kysymyksiin avoimesti, totuudenmukaisesti ja määräajassa.

Markku Ylönen

US Navyn koelentäjä koulun opilaana

Kuvitustoteutus Yrjö Klippi

Tukialuspilotit sanovat, että öinen laskeutuminen lentotukialuksille on maailman vaativin lentotehtävä. Mutta menkääpä Suomeen. Laskeutuminen pimeällä maantietukikohtaan on todella kova juttu. Ja ajatelkaa vielä, että kiitoradan pinta on jäässä. Suomalainen sotilaslentäminen on maailmassa hyvässä maineessa. United States Naval Test Pilot Schoolin käynyt kapteeni Jaakko Nikkanen siteerasi amerikkalaista opettajaansa. Nikkanen kävi kertomassa kokemuksistaan klubin ilmailuillansa 17, lokakuuta.

■ ■ Vaativaan puolitoistavuotiseen kouluun lähtevältä edellytettiin kielikoetta, mikä olisi pitänyt suorittaa USA:ssa. Se ei olisi ollut aikataulun puitteissa mahdollista. Kielitestiksi otettiin keskustelu USA:n Helsingin ilmailuasiamiehen kanssa. Hänen vaimonsa oli varsina-

nen kälättäjä ja minun osuudeksi keskustelusta jäi lähinnä vastailla yes, yes. Myöhemmin näin everstiluutnantin arvion: Kapteeni Nikkanen puhuu erinomaista englantia ja tulee kielten puolesta hyvin selviytymään koulutuksesta, kertoi kapteeni Nikkanen.

Kurssin taso oli kova. Kaikilla on vähintään 1000 lentotuntia ja korkeakoulututkinto. Oppilaita oli USA:n kolmesta puolustushaarasta, eli laivastosta, ilmavoimista ja merijalkaväestä. Kansainväliset oppilaat olivat Suomen lisäksi Espanjasta, Ranskasta, Italiasta, Ruotsis-

ta, Kanadasta ja Australiasta.

Opiskelu tällaisessa joukossa osoitti, kuinka samanlaisia me kaikki eurooppalaiset keskenämme olemme. Ja ruotsalainen oli kuin veli.

Koulu oli loistava paikka verkostoitumiseen. Tälläkin viikolla olen ollut yhteydessä

Koulu on ylpeä maineestaan, sillä se oli kouluttanut kymmenkunta astronauttia.

kahteen kurssikaveriin ja keskustellut kokemuksista.

- Amerikkalaisilla kurssikaverit taas oli ”war stories from Irak and Afganistan”.

Koulu lentää yhtä paljon kuin Suomen ilmavoimat

Koulun puitteet olivat melko mahtavat. Lentokoneita oli viitisenkymmentä ja edustivat 13 eri konetyyppiä. Koelentäjälle on tärkeä hankkia kokemusta mahdollisimman erilaisilla konetyypeillä lentämisestä. Lentotunteja kertyy vuodessa 6 500, mikä taitaa melkein vastata Suomen ilmavoimien säästösyistä leikattujen lentotuntien määrää.

Akateemisista aineista keskeisimpiä olivat lentokoneen suoritusarvot ja koneen käsittely. Paljon opiskeltiin myös aerodynamiikkaa. Sitä opetti todellinen veteraani, joka oli opettanut isoisää, isää ja poikaa. Enemmän kuin matematiikkaa katseltiin lentokoneita ja niiden muotoja ja keskusteltiin, mitä mikin uloke aerodynaamisesti vaikuttaa. Minulle on jäänyt siitä tapa, että aina lentokoneen nähdessäni pohdin, mitähän tuokin uloke merkitsee.

Ilmailuentusiastin oli pakko kysyä: Pätikö koulun opetuksessa väite, että jos lentokone on esteettisesti kaunis, se on myös hyvä lentää, esimerkiksi britti-ilmavoimien toisen maail-

Lennettäväksi saattoi tulla mikä tahansa kone, jopa 8-moottorinen pommikone Boeing B-52 Superfortress, Lockheed U-2 vakoilukone, ruotsalainen JAS 39 Gripen tai Vietnamin sodan veteraani F-4 Phantom.

mansodan syömähampmas Spitfire. Vastaus oli myönteinen. Esteettisyys ja lento-ominaisuudet korreloivat keskenään.

Opettajien kokemuksista oli monenlaista hyötyä. Eräs heistä oli ollut suunnittelemassa Hornetin ohjausjärjestelmää. Keskustelu hänen kanssaan oli kuin 100 jänistä, sanoi Nikkanen

Opiskelun tahti oli kiivas. Oppitunteja ja lentopalvelua riitti aamuvarhaisesta kello 18.00 saakka. Nikkasen aika-aulussa 18.00-19.00 oli merkitty ”perheajaksi”. Loppuilta menikin sitten kotitehtävien parissa.

Koulu on ylpeä maineestaan, sillä se oli kouluttanut kymmenkunta astronauttia. Kaiken aikaa pidettiin painetta pärjäämiseen. Sanottiin, että asiat on tehtävä paremmin. Kun kysyi mitä pitäisi jossain suorituksessa korjata, virhettä ei yksilöity vaan sanottiin vain , että tee paremmin.

Kurssin päätteeksi tehtävä lopputyö oli kova juttu. Ensin lennettiin 3-4 koelentoa. Lennettäväksi saattoi tulla mikä tahansa kone, jopa 8-moottorinen pommikone Boeing B-52 Superfortress, Lockheed U-2 vakoilukone, ruotsalainen JAS 39 Gripen. tai Vietnamin sodan veteraani F-4 Phantom. Minulla oli hyvä onni, sillä koneekseni tuli F 5F Freedom Fighterin. Se on kehitetty T-38 Taloon-harjoit-

tushävittäjästä, jolla olin lentänyt kurssin aikana 50 tuntia. Oli mielenkiintoista huomata, että siinä oli toteutettu useita sellaisia parannuksia, joita oli tullut mieleen T-38:lla lentäessä, kuten siiven etureunan siivekkeet.

Koelentojen jälkeen piti yhdeksän päivän kuluessa kirjoittaa 110-150-sivuinen raportti.

Mekaanikon sanaan ei voinut luottaa

Yhdysvalloissa lentämisen kulttuuri eroaa siitä, mihin Suomessa on totuttu. Jos Suomessa mekaanikko ilmoittaa koneen olevan kunnossa, tietoon voi luottaa. USA:ssa piti kaikki tarkistaa itse. kaksi kertaa kieläydyin lähtemästä lennolle koneella, jonka mekaanikko sanoi olevan OK. Toisella kertaa syynä olivat laskutelineen renkaat, joiden kulutuspinna näkyi kaksi kerrosta kangasta.

Koulussa pääsi lentämään myös vanhoilla koneilla. Vähemmän ovat minun kadettikurssikaverini lentäneet MiG 15:lla. Toki kokemusta tuostakin tyypistä on Suomen ilmavoimissa, missä oli 1960-luvulla pari kaksipaikkaista MiG 15 Uti-konetta..

Jotkut ovat päässet koulussa lentämään II maailmansodan parhaalla amerikkalaishävittäjällä P-51 Mustangilla. Minä sain lentää T-28 Trojan-harjoituskoneella. Se oli myös toisen

Kerran piti lentää esimerkiksi UH-60 Blackhawk-helikopterilla. Minulla ei ole heko-koulutusta, mutta opettaja sanoi, että siitä vaan. Eihän siinä aluksi tahtonut kenttä riittää.

maailmasodan ajalta ja siinä oli hiukan Mustangin ominaisuuksia.

Hauskin lennettävä oli lentovene. Lensimme sillä kauniina kesäpäivänä. Laskeuduimme keskelle järveä ja hypimme koneesta uimaan.

Varsinainen palkinto oli lentää toisen maailmasodan aikaista kaksimoottorista B-25 Mitchell-pommittajaa 1,5 tuntia. Oli se mahtava tunne kun kummassakin siivessä oli 1 400 hevosvoimainen tähtimoottori

Kerran piti lentää esimerkiksi UH-60 Blackhawk-helikopterilla. Minulla ei ole heko-koulutusta, mutta opettaja sanoi, että siitä vaan. Eihän siinä aluksi tahtonut kenttä riittää.

Sain lentää 120 tuntia 21 eri konetyypillä. 550 tuntia teoriaa. Ainoa rajoite oli oma pää ja omaksumiskyvyn rajat. sanoo kapteeni Jaakko Nikkanen.

*Muistiin merkiksi:
Jukka Knuti*

Ruumiin ja hengen ravintoa sekä tiedon janoa

Klubin gastronomisen kerhon iskuryhmän makumatka belgialaiseen keittiöön alkoi 14.11. Silloin pyörät sinivalkeisten siipien alla tömähtivät Brysselin Zawentem lentokentälle. Tusina nälkäistä klubiveljeä vietti "Euroopan pääkaupungissa" kaksi vuorokautta aiheeseen monelta kantilta perehtyen.

■ ■ Bryssel on erinomainen kala- ja äyriäisruokakaupunki. Matkan teemaksi valikoituivatkin osterit, simpukat ja hummerit. Eri laatuista ostereita eri maista nautittiin alkuruokina ravintoloissa ja aamiaisen täytteeksi torin nurkkakioskilla. Kauppansa tekivät myös piikkikampelat, kampelat, turskat, etanat ja erilaiset pikkuäyriäiset. Lähtöpäivän lounaalla oli muun muassa kalaterriini, jossa vuorottelivat rausku ja kuningasrapu.

Erinomaisia liharuokiakaan ei unohdettu Niin ankan kuin hanhenkin maksaa maisteltiin ja lämpiminä ruokina kanaa, jänistä ja nautaa.

Belgialainen suklaa on näkyvillä Brysselissä joka paikassa – oluen ohella. Mielenkiintoisin suklaalöytö oli tulopäivän lounaalla ankanmaksapatee, jossa oli tummasta suklaasta tehtyjä raitoja. Yllättävä mutta kerrassaan herkullinen yhdistelmä.

Kaiken kruunasivat erinomaiset mutta edulliset viinit. Joka paikassa kiitosta saivat asiansa osaavat, tehokkaat ja erin-

Ja taas ostereita.

omaisen palvelualttiin tarjoilijat. Kaikkialla heidän roolinsa sekä aterian että tunnelman onnistumisessa oli keskeinen.

Muuta viisas matkalainen ei tyydy vaan ruumiin ravintoon. Myös henkeä pitää ravita uusilla elämyksillä.

Henkisiä elämyksiä tarjosivat belgialaisen surrealistin Rene Magritten taidenäyttely hänen nimeään kantavassa museossa Place Royalilla sekä unkarilaislähtöisen kineetikon Victor Vasarelyn näyttely Museum of Ixelles:issa. Magritten museo arkkitehtonisena taideteoksena oli jo sinällään näkemisen arvoinen puhumattakaan hänen taidokkaista töistään, joissa yl-

lättävät aiheyhdistelmät ja upeat värit kilpailevat keskenään.

Vasarelyn kineettis-geometriset työt hämmästyttivät muun muassa näköaistia huijaamalla. Ixellesin museossa oli myös 1800-luvun belgialaisen taiteena kokoelma, jossa impressionismi ja pointtilismi olivat hyvin edustettuina.

Ruumiin ja hengen huolto ei riitä. Pitää myös tyydyttää tiedon jano.

"Olen nähnyt miten makkaraa tehdään, mutta olen silti pysynyt makkaran ystävänä." Näin Juha Romakkaniemi toivotti matkalaiset tervetulleeksi Euroopan unionin komissioon. Romakkaniemi on yksi komissaari Olli Rehnin kabinetin kahdeksasta

Kuka herroista on Mr Barroso?

jäsenestä. Hänen makkaravertauksensa perustui vuoden työskentelyyn komissiossa.

Hän kuvaili kabinetin työskentelyä korostaen, että Unionissakin virkamiesvalmistelun rooli on keskeinen. Virkamiehet työskentelevät Euroopan kokonaisedun parhaaksi. He eivät aja oman maansa asioita, vaikka kaikilla on oma taustansa, johon tarvittaessa viitataan kiertoilmaisulla "the country I know best".

MEP (EU parlamentin jäsen) Petri Sarvamaa osallistui avajaislounaalle ravintolassa Belga Guen. Hän on epävirallisesti julistautunut Euroopan ruokalähtöiläiseksi ja oli keskeisesti vaikuttamassa Unionin uusimman maatalouspaketin sisältöön.

Sarvamaan mukaan Suomessa ymmärretään huonosti

meppien työtä ja työmäärä. Ahkera ja osaava meppi voi saada paljon aikaan, mikä on tärkeää aikana, jolloin Euroopan rooli maailmassa on pienentymässä.

"Aktiivisella mepillä on enemmän vaikutusvaltaa kuin suomalaisella ministerillä", Elinkeinoelämän Keskusliiton (EK) toimiston johtaja Janica Ylikarjula herätteli matkalaisia. Hän johdatteli gastronomit lobbareiden maailmaan. Brysselissä toimii noin 15 000 lobbareita etu- ja kansalaisjärjestöjen, konsultti- ja lakitoimistojen sekä yritysedustustojen palveluksessa.

Noin 70 % elinkeinoelämää koskevasta lainsäädännöstä on nykyisin lähtöisin Unionista. Elinkeinoelämän keskeisimmät vaikuttamiskohteet ovat nyt ilmasto- ja energiapolitiikka,

tietosuojakysymykset sekä Euroopan unionin ja USA:n vapaa-kauppaneuvottelut.

Ylikarjula korosti EU-vaalien merkitystä. Vaalitulokset vaikuttaa merkittävästi Euroopan unionin kehitykseen seuraavan viiden vuoden aikana. Kättennotogallupissa kaikki gastronomit lupasivat äänestää 25.5.2014.

Paluumatka lauantai-iltana sujui matkan teemaa myötäillen. Finnairin catering-lakosta huolimatta (tai sen vuoksi?) Flybeen koneessa tarjottiin reissumies, joka täytteen oli herkullinen päätös monien makujen matkalle.

*Teksti ja kuvat
Antti Aho*

Alan Salezahed:

Shiia-sunni -akselin rooli Syyrian sisällissodassa

Alan Selezahed on suomalaistunut iranilainen kurdi ja geopolittisen alan tutkija, joka toimii tällä hetkellä Maanpuolustuskorkeakoulun vierailevana tutkijana. Hänen erityisosaamistaan ovat Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan tutkimus.

Israelia, jopa liitto saatanan kanssa on hyväksyttävämpi. Äärisunnit taas vihaavat Yhdysvaltoja ja Israelia eri lähtökohdista.

■ ■ Klubin sotilaspoliittisessa illassa 24.10.2013 hän valotti syitä ja seurauksia Syyrian konfliktissa, erityisesti shiia – sunni – akselin vaikutuksia.

Syyrian sisällissodan – ja kaikkien Lähi-idän kriisien – taustat juontuvat historiasta. Ennen Ensimmäistä Maailmansotaa aluetta hallitsi ottomaanien (sunnien) valtakunta. Sodan jälkeen voittajavallat (Britannia ja Ranska etunenässä) jakoivat Lähi-idän alueen hajoittaja-hallitse – ajatuksella. Shiitit ja sunnit sekoitettiin erillisiin valtioihin, esimerkiksi Irakissa, jossa shiitit ja sunnit – ja kurdit – suljettiin sekaisin yhteen valtioon. Syntyi yli 20 arabivaltiota. Esimerkiksi Britannian tukema Kuwait oli ”keinotekoinen”.

Toisaalta konfliktien syy on myös Lähi-idässä. Shiitit ja sunnit taistelevat keskenään. Molemmat ovat muslimeja, uskovat Allahiin ja seuraavat Koraania. Historiallinen syy johtuu profeetta Muhammedin kuoleman jälkeisestä tilanteesta: enemmistö (sunnit, nykyisin 90% muslimeista) halusi seurata Koraania ja elää Koraanin mukaan, mutta neljän seuraajan jälkeen Muhammedin seuraajia ei ole. Vähemmistö (shiitit) katsoi taas, että Muhammedin vävy Ali oli ainoa oikea seuraaja Muhammedille ja yhteys Allahiin toimi vain hänen kauttaan. Alin

Ratkaisuna esitelmöitsijä esitti toimenpiteinä 1) demokratian edistämistä, 2) ihmisoikeuksien parantamista, 3) valtioliittojen / liittovaltioiden muodostamista, 4) uskontojen roolin lähentämistä (vaikka islamin päivittäminen ei onnistu) ja 5) pohjoismaisen yhteiskuntamallin levittämistä.

seuraajia ovat imaamit, joista Iranin Ajatollah Khomeini oli näkyvä esimerkki. Shiiojen ja sunnien erot ovat merkittävät; shiitit eivät voi mennä naimisiin sunnien kanssa. Poliittisesti shiitit eivät hyväksy

Israelia, jopa liitto saatanan kanssa on hyväksyttävämpi. Äärisunnit taas vihaavat Yhdysvaltoja ja Israelia eri lähtökohdista.

Syyrian eliitin alaviittilaisuus ei monien sunni-muslimien mielestä ole edes muslimilaisuutta, vaan zarathustralai-

suutta, koska alaviiteilla ei ole moskeijoita ja he hyväksyvät esim. miesten ja naisten tanssin.

Miten sitten Syyrian konflikti ja muut Lähi-idän konfliktit ovat ratkaistavissa? Koraanin ”päivittäminen” (vrt. uskonpuhdistus ja protestanttisuus kristinuskossa) olisi ratkaisu, mutta se ei näytä mahdolliselta. Koraanin mukaan muslimin tulee noudattaa sitä sataprosenttisesti. Oikean sunnin esikuva on Osama bin-Laden ja oikean shiian Khomeini.

Lähi-idän, arabikevään ja

mm. Syyrian konfliktien syitä ovat 1) kiistanalaiset rajat (esim. Iran-irak), joita kiistat öljystä ja vedestä kiihdyttävät, 2) diktaattorit, joilla on pitkät valtakaudet, valta periytyy, öljyvarat ovat merkittävät ja ihmisoikeudet huonot, 3) suhteet suurvaltoihin (kiistoissa keskeisinä usein Iran ja Israel), 4) vähemmistöt hallitsevat enemmistöjä useimmissa diktatuureissa, 5) hallitsijat ovat aseostajia (jopa 80% bkt:sta aseostoihin) ja 6) huono ihmisoikeustilanne (naisten ja vähemmistöjen huono asema).

Syyriassa kurdeilla on oma alue pohjoisessa omassa hallinnassa. Muut alueet ovat sekasorrossa. Hallitusta vastaa taisteleva oppositio jakautuu kolmeen ryhmään, joita ovat 1) al-Qaeda, jota tukevat mm. Saudi-Arabia ja Turkki, 2) Syyrian vapaa armeija, jota tukee muslimiviejeskunta ja 3) arabinationalistit, joka on pieni ryhmä.

Kiina ja Venäjä tukevat shiioja. Venäjä on taistellut sunneja vastaan mm. Afganistanissa sekä tehnyt asesopimuksia shiia- ja alaviittivaltioiden kanssa. Iran on Venäjälle tärkeä. Kiinan uiguurit ovat sunneja ja Kiinan kauppasuhteet mm. shiialaiseen Iraniin ovat tärkeitä. Yhdysvallat ja muut länsimaat tukevat sunneja mm. liittolaisensa Saudi-Arabian takia. Mutta Yhdysvallat ei ole halukas hyökkäämään Syyriaan, koska se olisi hyökkäys shiia-valtioita vastaan. Syyrian sisäisessä

kamppailussa al-Assadin hallituksen joukot ovat niskan päällä tukena shiialainen al-Qud. Kurdit ovat harjoittaneet omaa agendaansa. Kurdien itsehallintoalue on lähes kaikkien kurdien haaveena (pl. Irakin kurdit).

Esityksen pitävä esitti neljä mahdollista skenaariota: ensimmäinen on, että al Assadin eliitti voittaa – ei onnistu. Toinen on, että saavutetaan rauhanomainen ratkaisu (yhteinen hallitus) – ei onnistu. Kolmas skenaario on, että Libyan ja Irakin skenaario toteutuu – valtion pysyy, mutta jakautuu. Ja neljäs on, että Syyria jakautuu. Yhdysvalloissa esitetty ”New Middle East” on myös mahdollinen: tämä on malli, jossa muodostuu uusi kurdivaltio ja Irak jakautuu.

Toim. Huom.

Esitystä seuraavana päivänä Iranin suurlähettiläs vieraili Maanpuolustuskorkeakoululla (MPKK) keskustelemassa Salezahedin Iran-tutkimuksesta. Keskustelujen jälkeen MPKK poisti Salezahedin tutkimuksen verkkosivuiltaan. Mediassa syntyi merkittävä keskustelu asiasta ja MPKK palautti tutkimuksen verkkosivuilleen ennen kuin poisvetämisen syyksi ilmoitettu selvitys lähteiden käsittelystä tutkimuksessa oli valmistunut.

Jaakko Savisaari

UM:n yllätyspressi Klubilla

LAAJA-ALAISEN TURVALLISUUDEN KÄSITE VALTAA ALAA ULKO- JA TURVALLISUUSPOLITIIKASSA

Ilta alkoi draaman merkeissä. Samaisena päivänä kun oli tullut julkisuuteen, että ulkoministeriön tietoverkoihin oli tehty massiivinen tietomurto. Urkintaa oli tapahtunut usean vuoden ajan. Ministeriön sisäpiirin tietoon se oli tullut ulkopuolisen vinkeistä kuukausia aikaisemmin.

■ ■ Ministeri Tuomioja kertasi Klubin tiloissa järjestetyn lehdistötilaisuuden viestit ja totesi siinä yhteydessä myös, että Suomi ei todellakaan ole ainoa maa, jonka hallintoon tietomurtoja on tehty. Julki tullut ongelma korostaa ministerin mielestä, että entistä tärkeämpää on arvioida mitä tietoja missäkin verkossa jatkossa kuljetetaan.

Asiaa enemmän pureskelematta siirryttiin illan varsinaiseen teemaan, ulko- ja turvallisuuspolitiikan peruskysymyksiin.

Alustuspuheenvuorossaan ministeri Tuomioja kuvasi ja perusteli monin sanoin ulko- ja turvallisuuspolitiikassa tapahtuvaa muutosta, jossa vanhan maailman voimapolitiikasta siirrytään kohti keskinäisen riippuvuuden aikaan.

Vanhan maailman voimapolitiikka

Yksi keskeinen lähtökohta ”vanhan maailman” turvallisuuspolitiikassa oli suvereenisuuden periaate, joka juontui jo Westfalenin rauhasta 1648. Tosin se tarkoitti Tuomiojan mukaan al-

Kuva Scanstockphoto

kujaan enemmänkin hallitsijan kuin valtion suvereenisuutta. Nykyisin suvereenisuuden sisältö on hänen mukaan ontoutunut, koska sitä rajoittavat sekä kansainväliset sopimukset että teknologinen kehitys. On siir-

rytty kohti keskinäisen riippuvuuden aikaa, Tuomioja kuvasi.

Ministeri katsoi, että vanhassa maailmassa sotilaalliset keinot kansallisten etujen ajamisessa olivat jossain määrin jopa hyväksyttäviä. Varustautuminen

niillä voidaan hänen mukaan kyllä uhata, mutta niitä ei voida käyttää, koska käyttäjä muuttuu helposti itse tuhon kohteeksi. Esimerkkinä sodan kuvan muutoksesta hän toi esille sotilas- ja siviiliuhrien suhteiden kehityksen. Ensimmäisessä maailmansodassa 90 % uhreista oli sotilaita, 10 % siviilejä. Toisessa maailmansodassa sotilas- ja siviiliuhreja oli yhtä paljon. Vietnamin sodassa sotilasuhrien osuus oli vain 10 %, kun siviilien osuus oli 90 %. Tämän vuosikymmenen kriiseissä lähes kaikki uhrit ovat olleet siviilejä.

Hän totesikin sarkastisesti, että ”jos nykyisin haluaa selvittää sodasta hengissä, pitää pukeutua sotilaaksi”.

Keskinäisen riippuvuuden aika

Merkittävimmät syyt siihen, että olemme siirtymässä sekä hyvässä että pahassa keskinäisen riippuvuuden maailmaan, ovat Tuomiojan mukaan globalisoituminen ja väestön kasvu. Toisen maailmansodan jälkeen maailman väestö on yli kolminkertaistunut. Tästä seuraa, Tuomioja korosti, että ihmisten on järjestettävä suhteensa luonnonympäristöön kestäväällä tavalla. Konkreettisine ja akuutteina ongelmina hän mainitsi ilmastonmuutoksen sekä biodiversiteetin (luonnon monimuotoisuuden) häviämisen.

Tilanteen dramaattisuutta ministeri kuvasi väitteellä, että

parhaimmassakin tapauksessa maailmalla on enintään muutama vuosikymmenen aikaa sopeuttaa kaikki toimintansa ympäristön muutokseen. Avainsanoja ovat ekologinen, taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys, Tuomioja alleviivasi.

Hän korosti, että edellä mainittu keskinäinen riippuvuus ei liity yksin ihmisen ja luonnon suhteeseen. Se heijastuu myös kansojen ja valtioiden välisiin suhteisiin. Tuomioja, jatkoi, että Darfurin sota on nimetty ensimmäiseksi kriisiksi, jonka taustalla on ilmastonmuutos. Ilmaston lämpenemisestä johtuva kuivuus on saanut aikaan taistelun vesi- ja ruokavaroista. Sudanin hallituksen ja paikallisten heimojen välisissä yhteenotoissa on kuollut tähän mennessä satojatuhansia.

Olemme tottuneet ajattelemaan, että rajallisista luonnonvaroista öljy on monien sotien ja kriisien taustalla. Ministeri Tuomioja totesi kuitenkin, että tällä hetkellä maailman arvokkain neste on puhdas vesi eikä öljy.

Kansainväliset muutokset näkyvät myös Suomen linjassa

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikassa on ministerin mukaan otettava huomioon molemmat todellisuudet - siis sekä vanhan maailman voimapolitiittiset että uuden ajan keskinäisen riippuvuuden kysymykset. Vaikka voimapolitiikka ei enää tuotakaan turvallisuuspoliittisesti toivottuja tuloksia, maail-

Ajankohtainen kyberturvallisuus kiinnosti myös klubiveljiä. Ulkoministeri totesi tästä muun muassa, että myös nykyinen edustustoverkko on yksi väline kyberturvallisuuden edistämisessä.

massa on edelleen johtajia, jotka luottavat ja tukeutuvat voimapolitiikalle tunnusomaisiin keinoihin ja välineisiin, ministeri muistutti.

Keskinäisen riippuvuuden lisääntyminen on saanut Tuomiojan mukaan kuitenkin aikaan sen, että yhä vakavammin keskitytään etsimään ratkaisuja juuri kestävän kehityksen ja keskinäisen riippuvuuden pohjalta syntyviin ongelmiin.

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on tukeutunut jo kahden hallituksen ajan laajaan turvallisuuskäsitykseen. Tämä vahvistettiin viimeksi hallituksen ulko- ja turvallisuuspolitiikassa selonteossa, joka annettiin eduskunnalle noin vuosi sitten.

Tuomioja arvioi, että Suomen asema vanhan todellisuuden maailmassa on tänään hyvä ja vakaa. Sotilaallista uhkaa ei ole. Suhteet kaikkiin naapureihin ovat hyvät. EU-suhteemme on sinänsä terve ja pohjoismaiden yhteistyö aktiivista.

Sen sijaan uuden, keskinäisen riippuvuuden todellisuudessa ei ministerin mielestä enää riitä, että hoidamme perinteistä Tukholma, Pietari ja Berliini – kolmiota, joka on vuosisatojen ajan ollut meille määräävä. Missä tahansa kaukaisessa ja suurel-le osalle kansalaisia tuntemattomassa maassa syntyvä kriisi voi heijastua myös Suomen turvallisuuteen, ministeri jatkoi.

Hän viittasi Syyrian sisälissotaan. Tuomioja nimesi sen

vuosituhannen suurimmaksi humanitääriseksi tragediaksi. Syyrian kriisi on jo nyt saanut aikaan valtavia pakolaisvirtoja. Sadat jopa tuhannet jihadistit ovat lähteneet Euroopasta Syyriaan sotimaan – kymmeniä myös Suomesta. Kun kriisi tavalla tai toisella joskus päättyy ja jihadistit palaavat lähtömaihinsa, voi kysyä, ketä vastaan he sen jälkeen käyttävät aseitaan, ministeri spekuloi.

Tuomioja: Suomen sotilaallinen liittoutuminen ei ole tarpeen

Tuomioja kysyikin, mitä me voimme tehdä tällaisissa oloissa Suomen turvallisuuden hyväksi. Perinteisellä puolella hän ei nähnyt mitään sellaista uutta, joka edistäisi turvallisuutemme vakiinnuttamista. Hän korosti, että esimerkiksi sotilaallinen liittoutuminen ei ole meille tarpeen.

Hänen mielestään myöskään keskinäiseen riippuvuuteen perustuvan maailman näkökulmasta sotilaalliset liittoutumat eivät ole ratkaisu pyrittäessä varmistamaan rauhaa ja kestäväää kehitystä. Esimerkiksi NATOLla ei ole hänen mukaansa sellaista asemaa ja uskottavuutta, että se voisi olla ratkaisijana uuden maailman kriiseissä. Hänen kokemuksensa mukaan mm. BRIC-maissa (Brasilia, Venäjä, Intia ja Kiina) vanhojen ja rikkaiden maiden liittouma ei

herätä tarvittavaa, laaja-alaista luottamusta, jota kriisien ratkaiseminen edellyttää.

Aktiivinen ja laaja-alainen keskustelu

Erkki Tuomioja totesi keskustelun aikana mm., että uskontoja ja aatesuuntia ei pidä demonisoida ja että lähes kaikki fundamentalistit ovat sortuneet terroriin. Hän uskoi, että harmonia eri uskontojen välillä on saavutettavissa vuoropuhelulla.

Kysymykseen EU:n ja USA:n vapaakauppaneuvottelujen näkymistä hän vastasi, että vapaakauppa on hyvin monitasoinen asia. Globaalien sopimusten rinnalle syntyy yhä enemmän alueellisia ja paikallisia sopimuksia. Kansainvälisen kaupan ja ympäristökysymysten välisestä suhteesta Tuomioja valitteli, että maailmasta puuttuu uskottava ja vahva ympäristönsuojelua edustava osapuoli, joka määrittäisi globaalit linjat ja joita kaupan piirissä sitten noudatettaisiin.

Illan isäntä, Pertti Torstila vastasi kysymykseen pohjoismaisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tilasta. Hän sanoi, että jos sotilaat päättäisivät, siinä mentäisiin nykyistä pidemmälle. Samalla hän totesi, että vastaan ei ole tullut toisaalta yhtään sellaista sotilaiden esitystä, joita poliitikot eivät olisi hyväksyneet.

Ajankohtainen kyberturvallisuus kiinnosti myös klu-

biveljiä. Ulkoministeri totesi tästä muun muassa, että myös nykyinen edustustoverkko on yksi väline kyberturvallisuuden edistämisessä. Ministerin mukaan Suomella on osaamista kyberasioissa ja siihen on myös teknologisesti panostettu.

Kiinnitettiin myös huomiota siihen, että vaikka voimapolitiikasta ollaan siirtymässä kohti keskinäisen riippuvuuden maailmaa, monet isot valtiot panostavat edelleen perinteisiin voimapolitiikan välineisiin. Enempiä kommentoimatta, ulkoministeri vastasi kysymyksellä, että ”totta on, mutta tuottavatko panostukset tuloksia?”

Väestön kasvun hillitsemisen oli monen kysyjän mielestä. Ulkoministeri kertoi, että tärkein keino väestön kasvun hillitsemiseksi on naisten ja tyttöjen koulutuksen tukeminen. Tuloksiakin on ministerin mukaan saavutettu, koska kasvu on taittunut.

Arktisten alueiden suojeleminen ja ajankohtainen Greenpeacen operaatio Venäjä arktisilla alueilla tuli myös esille. Ministeri totesi, että Suomi ei ota kantaa ulkomailla käytäviin oikeusintuntoihin, vaan katsoo niiden olevan kunkin maan oma asia. Samalla hän kuitenkin ilmoitti olevansa arktisten alueiden suojelun osalta Greenpeacen kanssa samaa mieltä.

Hän myös totesi, että Suomella on arktinen strategia ja että kansainvälinen yhteistyö

arktisissa asioissa sujuu hyvin. Suomen tavoitteena Tuomiojan mukaan on vahvistaa asiaan liittyviä kansainvälisiä sopimuksia.

Illan lopuksi puheenjohtaja Johannes Koroma, joka oli siirtynyt Tortsilan paikalle illan isännäksi, peräsi optimismia. Hän kysyi, onko vanhanaikaisella ulkopoliitiikalla tulevaisuutta ja onko meillä keinoja ratkaista esille tulevat globaalit turvallisuuspolitiikan ongelmat.

Ulkoministeri Erkki Tuomioja totesi tähän, että vuosi 2015 tulee olemaan erinomainen testi Koroman kysymyksille. Tuolloin YK:ssa päätetään vuosituhatuudistuksen tavoitteista.

Tuomioja veti lopuksi yhteen Suomen mahdollisuudet olla mukana globaalissa turvallisuuspolitiikassa. Hänen mukaansa Suomi ei ehkä lopeta Syyrian sotaa, mutta meillä on iso rooli rauhanvälityksessä yleensä. Me olemme pienten ja näkymättömienkin konfliktien ratkaisija. Tosin me teemme sen pienillä panoksilla. Kun Suomi on varannut rauhanvälitykseen 400 000 euroa, niin esimerkiksi Norjan valtion budjetissa tähän on varattu 80 miljoonaa euroa.

Puheenjohtaja Johannes Koroma päätti illan toteamalla, että tämänkertaisella ulkopoliitiikan illalla oli ”dramaattinen alku, mutta kuitenkin toiveikas päätös!”

Kalevi Suortti

■ ■ Lokakuun viimeisenä päivänä järjestetyn Ulkopoliitiikan illan isäntänä toimi ensimmäistä kertaa valtiosihteeri Pertti Torstila. Hän seuraa tehtävässä emeritus suurlähettiläs Antti Lassilaa. Ohjelματοimikunnan puheenjohtaja Olli Alho esitti illan aluksi kiitokset teemaillan pitkäaikaiselle isännälle ja toivotti menestystä uudelle. Pertti Torstilalla on takanaan pitkä ura ulkoasiainhallinnossa. Hän on toiminut suurlähettiläänä Ruotsissa, Unkarissa ja Kroatiassa sekä Wienin ETYK-edustustossa. Torstila aloitti ulkoministeriön valtiosihteerinä 1.5.2006. Ennen tätä hän on ollut mm. ulkoministeriön alivaltiosihteerinä ja poliittisen osaston päällikkönä. Hän jää eläkkeelle helmikuun lopussa 2014.

Avatessaan illan, Pertti Torstila totesi olevansa iloinen, että ensimmäiseen isännöimäänsä iltaan vieraaksi lupautui ulkoministeri Erkki Tuomioja, siis hänen oma esimiehensä. Erkki Tuomioja on toiminut ulkoministerinä kohta kymmenen vuotta. Torstila laskikin, että jos Tuomioja hoitaa tehtävää vaalikauden loppuun, hänestä tulee maamme historian pitkäaikaisin ulkoministeri.

Käännöskirjallisuuden illassa 4.11.2013

Kaksi suurta klassikkoo

Kun neuvokas ritari Don Quijote Manchalainen (1547-1616) ja Antiikin Kreikan myyttinen runonlaulaja Homeros (elänyt ehkä 700-luvulla ennen ajanlaskumme alkua) kohtasivat toisensa Helsingin Suomalaisella Klubilla (perustettu 1876), oli ilmassa kuuluisaa historian siipien havinaa.

Don Quijote

Omassa mielessäni ajatus uudesta käännöksestä kypsytty vuosikymmeniä. Ajattelin, että tunnetun klassikon käännöstyö on kuin jatkuvaa ojankaivuuta

■ ■ Sitä sähköistivät mikrofonien ääreen asettuneet, huippuluokan suomentajat Jyrki Lappi-Seppälä ja Leevi Lehto, jotka eräät kirjaillan kuulijoista saattoivat muistaa 40 vuoden takaa, myrskyisältä 1970-luvulta.

Kirjaillan klassikot olivat Miguel de Cervantesin Don Quijote (Ensimmäinen ja toinen osa; suomentanut Jyrki Lappi-Seppälä, espanjankieliset alkuteokset vuosilta 1605 ja 1615, WSOY 2013) ja James Joycen Ulysses (alkuteos Ulysses vuodelta 1922, Gaudeamus 2012). Kirjaporvari Veikko Sonninen toimi esittelijänä ja puheenjohtajana.

Neuvokas ritari

”Eräässä La Manchán maakunnan kylässä, jonka nimeä en viitsi tässä turhaan mainita, asui jokin aika sitten alimpaan aatelistoon kuuluva miekkonen, jolla oli eteisen orrella lojuva peitsi, vanhanaikainen nahkakilpi sekä hevosenluuska ja vinttikoiria.”

Näin alkaa yksi maailman kirjallisuuden kuuluisimmista klassikoista. Se tunnetaan kaikkialla. Suomeksi se ilmestyi vuosina 1927-1928 kasvatustieteen professori Juho August Hollon käännöksenä. Silloin siihen liittyvät runot oli sommitellut Yrjö Jylhä ja kuvitus oli Gustave Dorén käsialaa.

Tänä vuonna teos sai uuden ilmiasun, jossa kirjan nimi, Don Quijote, on säilynyt ennallaan,

Käännöskirjallisuuden illassa suomentajat (vas) Jyrki Lappi-Seppälä (Miguel de Cervantes: Don Quijote) ja Leevi Lehto (James Joyce: Ulysses). Kuva: Jarmo Heinonen

mutta päähenkilön epiteetti on muuttunut ”surullisen hahmon ritariksi” ”surkean hahmon ritariksi” ja jonka nimilehdellä tätä kutsutaan ”neuvokkaaksi ritariksi”. Alunperin kahtena eri painoksena julkaistut kirjat oli nyt yhdistetty yhdeksi teokseksi.

Jyrki Lappi-Seppälä perusteli muutosta: ”Luin jo vuo-

sia sitten Hollon käännöksen enkä lainkaan ajatellut, että se olisi ollut jollakin tavalla huono. Omassa mielessäni ajatus uudesta käännöksestä kypsytty vuosikymmeniä. Ajattelin, että tunnetun klassikon käännöstyö on kuin jatkuvaa ojankaivuuta. Teksti on pyrittävä uudestaan ja uudestaan kotouttamaan. Jokaiselle aikakaudelle on etsittävä

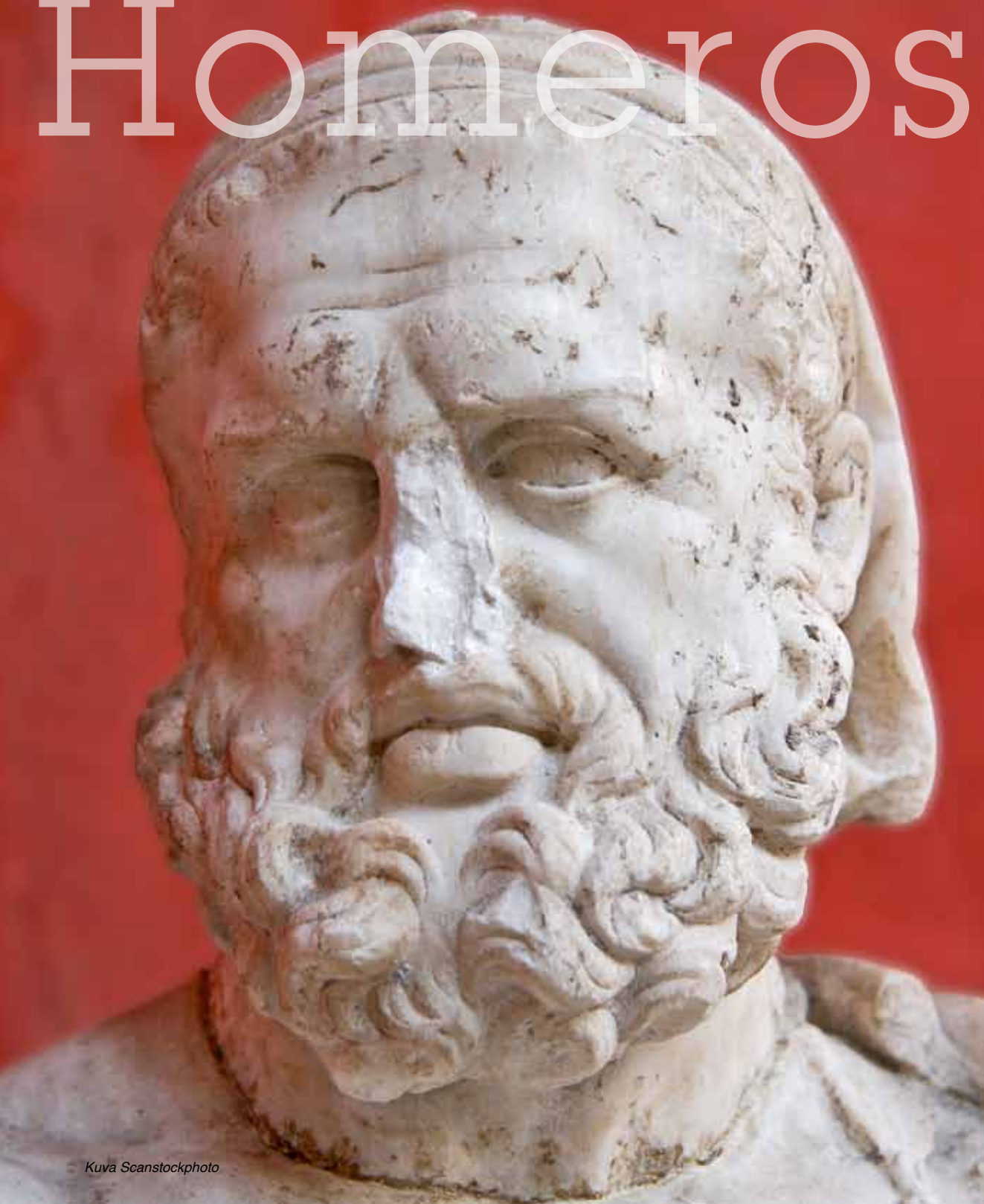
sille ominaista rytmiä ja sointia. Don Quijotessa on monta sisäistä kertojaa. Se on kuin oman aikansa kaleidoskooppi. Mielevän Hidalgo don Quijote Manchalaisen sointi tuntui aikanaan varmaankin aivan oikealta. Mutta lukijan kannattaisi ennen varsinaisen luentansa aloittamista käydä tarkistamassa, kuinka nimityksen antaja, Don Quijote-

ten aseenkantaja Sancho Panza kuvailee isäntäänsä, joka hänen mielestään on surkea (surkuteltava, sääliittävä, surkuhupaisa) mieluummin kuin surullinen. Minulla oli alkuteoksesta oma tulkintani – se on juuri tämä teos.”

(Tarinasta käy ilmi, että Don Quijote sai lisänimensä tapahutumassa, jossa hän oli hyökännyt pimeässä ruumisrautteen kimppuun ja ajanut saattajat pakosalle. Yksi saattajista, eräs ylioppilas, oli kuitenkin jäänyt pinteeseen kaatuneen muulinsa alle, jolloin Sancho Panza selitti isännälleen: ”Kun katselin teitä tuon onnettoman matkamiehen soihdun valossa, koko olemuksenne oli todella niin surkea kuin voi olla; varmaankin se johtui siitä, että olitte taistelun jäljiltä niin väsynyt, tai sitten siitä, että teiltä puuttui suusta niin monta hammasta”, I kirja, luku 19. s. 164)

Kymmeniä romaaneja ja runoteoksia espanjankielestä suomeksi kääntänyt Jyrki Lappi-Seppälä tuntee perinpohjaisesti kirjoittajan. ”Vasta kun Cervantesin yksityiselämä ja kirjalliset pyrkimykset olivat ajautuneet karille, hän ilmeisesti päätti lyödä lekkeriksi ja kirjoittaa kertomuksen, jolla ei ollut siihenastisen kirjallisuuden muoto- ja tapavaatimusten kanssa mitään tekemistä. Cervantes kutoi teokseen oman elämänsä kirjavatkokemukset sotilaana, panttivankina ja veronkerääjänä

HOMEROS

Kuva Scanstockphoto

ja lainasi romaanihenkilöilleen piirteitä erilaisista irvokkaista tyypeistä, joihin hän oli lukuisien matkojensa aikana törmännyt. Tuloksena oli tämä hauska, viisas ja ovela kertomus.”

Illan kääntäjävieras totesi, että jälkimaailma on löytänyt teoksesta mitä koukeroisimpia ajatusrakennelmia ja kerrostumia. Itse hän nosti esiin kaksi pääteemaa: (1) kolmen uskonnon (kristinuskon, islamin ja juutalaisuuden) pitkän yhteiselon ennen 1400-lukua ja sen vääristymisen taisteluksi ”veren puhtaudesta” ja (2) ritariromaanien ”äärettömän vaarallisuuden”. Näistä ja monista muistakin teemoista on vuosikymmenten ja vuosisatojenkin kuluessa esitetty monenlaisia tulkintoja.

Käännöstyössä Jyrki Lappi-Seppälä sanoi halunneensa korostaa teoksen kokonaisuutta, tunne-elämystä, ja pyrkimystään välittää lukijoille monien kertojaäänten takaa kuultavaa Cervantesin omaa ääntä.

Vaikka kokenut ja monipuolinen kääntäjä on käyttänyt (kuten hän saatesanoissaan sanoo) ”alkuteoksen tulkinnassa ainoastaan kaunokirjallisia keinoja eikä siksi ole liittänyt suomenokseen yksityiskohtaisia viitteitä ja selityksiä”, hän on laatinut kirjan alkuun hyödyllisen luettelon Espanjan historian ja Cervantesin elämän merkkipäuluista sekä kuusi ”pikku huomiota, jotka toivottavasti auttavat teoksen ymmärtämistä.”

Homeroksen tarina Odysseuksen harharetkistä olisi tietysti hyvä tuntea ainakin päällisin puolin ennen kuin alkaa tutustua Joycen Ulyssiin.

Käännöstyössä Jyrki Lappi-Seppälä sanoi halunneensa korostaa teoksen kokonaisuutta, tunne-elämystä, ja pyrkimystään välittää lukijoille monien kertojaäänten takaa kuultavaa Cervantesin omaa ääntä.

Näiden valaisevien ”pikku huomioiden” ja suullisen esityksen perusteella kirjaillan kuulijoille avautui harvinaislaatuinen tilaisuus nähdä kuuluisan klassikon sielunmaiseman syvyyksiin.

Niihin voidaan lukea myös vastaus yleisökysymykseen: ”Saiko Mika Waltari Don Quijotesta virikkeitä omille historiallisille romaaneille?”

Eräs kirjailtojen aikaisemmista vieraista (Tuomas Kyrö) olisi varmaankin vastannut Mielenpähoittajan äänellä, että ”kyllä, ei saanut”. Jyrki Lappi-Seppälän vastausta en huomannut painaa harmaantuneisiin muistilokeroihini eikä sitä löytynyt myöskään kirjailijan cd-tallenteesta.

Homeroksen matkassa

Kuunnelllessani Leevi Lehdon esitystä irlantilaisen kirjailijan James Augustine Aloysius Joycen (1882-1941) teoksesta Ulysses, tulini vakuuttuneeksi siitä, että olin jollakin tavalla erityisasemassa sen vuoksi, että olin käyttänyt toista vuotta siihen, että olin lukenut tuon ”kokonaan uuden ja laajoin huomautusmerkinnöin varustetun suomennoksen” ällätikun kanssa, sanasta sanaan, alusta loppuun. Niin moni tuttavistani oli kertonut aloittaneensa kyllä teoksen, mutta jättäneensä sen kesken.

”Tajunnanvirta” oli kyllä

”Tajunnanvirta” oli kyllä terminä tuttu niille, joille Odysseus oli Pentti Saarikosken suomennoksena (vuodelta 1962) ollut muodossa tai toisessa kielio-pintojen kurssivaatimuksena.

terminä tuttu niille, joille Odysseus oli Pentti Saarikosken suomennoksena (vuodelta 1962) ollut muodossa tai toisessa kielio-pintojen kurssivaatimuksena tai jotka olivat tutustuneet Otto Mannisen suomennokseen Homeroksen Odysseiasta (vuodelta 1924) taikka lukeneet ainakin Edwin Linkomiehen siihen kirjoittaman johdannon ja O.E. Tudeerin selitykset.

Itselleni tuo termi alkoi hahmottua vähitellen lukuprosessin myötä, kun olin ensin lukenut ”Suomentajan sanan” (Helsinki – Inkoo – Hanko 2002-2012) ja sitten kaikki 18 lukua (Trieste – Zürich – Pariisi 1914-1921), viisi liitettä ja noin 5000 petiitillä painettua alaviitettä.

Silti ymmärrän syvällisesti, mitä kääntäjä Leevi Lehto tarkoittaa sanoessaan: ”Tavoitteeni on ollut pikemminkin avata ja ongelmallistaa tekstiä kuin selittää, sillä en toivo, että kukaan huomautukset luettuun ajattelisi ymmärtävänsä, mistä tässä kaikessa on kysymys.”

En myöskään osaa arvioida, mikä olisi oikea tapa lukea Leevi Lehdon suurenmoista suomennosta. Pitäisikö se kah-lata ensin läpi cursorisesti välit-tämättä alahuomautuksista vai pitäisikö lukea ensin kirjan viimeinen luku (Penelope. ”Mol-lyn monologi sen jälkeen, kun Leopold on tullut vuoteeseen ja nukahtanut heidän syleilynsä ja keskustelunsa jälkeen”), koska sen voi kuvitella eräänlaisek-

Työtään aloittaessaan Lehdolle oli kuitenkin kypsynyt ajatus, että ”Joycen Ulysses pitäisi voida kääntää radikaalisti toisella tavalla”. Hän keksi oman käännöstyylinsä ja halusi tehdä ”aivan omannäköisen tekstin”.

si yhteenvedoksi varsinaisesta odysseiasta. James Joyce kut-suu sitä Codaksi.

Viimeksi mainittua vaihto-ehtoa en kuitenkaan uskaltaisi suositella kenellekään, vaika se mielletään usein esimerkiksi tajunnanvirtatekniikasta (18/277 s. 829).Tajunnanvirtaa on vaikea pysähdyttää edes hetkeksi, vaikka se alkaa ja loppuu ”naisellisella sanalla kyllä”. Penelope-luvussa on vain yksi virke, joka jakautuu kahdeksaan kappaleeseen, mutta siinä ei ole yhtään pilkkua tai pistettä, ja isoja kirjaimia käytetään vai erisnimissä ja paikannimissä.

Homeroksen tarina Odysseuksen harharetkistä olisi tietysti hyvä tuntee ainakin päällisin puolin ennen kuin alkaa tutustua Joycen Ulyssesiin. Osaltaan se ehkä auttaisi ymmärtämään, miksi Leevi Lehto käytti kymmen vuotta kirjan suomentamiseen. Saman verran aikaa kului nimittäin Odysseukselta harharetkillään!

Leevi Lehto totesi kirjaillassa, että hänellä oli käytös-sään ”raakaversio” Odysseuksesta, millä hän tarkoitti ilmeisesti Pentti Saarikosken käännöstä, joka oli ”sujuva luku-versio”. Työtään aloittaessaan Lehdolle oli kuitenkin kypsynyt ajatus, että ”Joycen Ulysses pitäisi voida kääntää radikaalisti toisella tavalla”. Hän keksi oman käännöstyylinsä ja halusi tehdä ”aivan omannäköisen tekstin”.

Siinä hän toden totta onnistui!

Uuden käännöksen perus-ideana on se, että jokaiselle ajalle on olemassa oikea käännös. Hänen mielestään James Joyce on ”iloisesti olettanut löytävänsä kaiken sietävän lukijakunnan” ja hän on antanut oman elämänsä (pakolaisuuden) virrata vapaasti tekstiinsä.

Leevi Lehto nosti kirjan pääteemaksi ”uskollisuuden ja petoksen” kietoutumisen toinen toisiinsa. Hänen mielestään alkuteksti on täynnä arvoituksia ja että käännöstyö on näiden arvoitusten jatkuvaa ratkaisemista.

(Juuri tästä johtunee kääntäjän äärimmäisen tarkka nootitus, mikä johti minut lukemaan Raamattua ehkä tarkemmin kuin olin koskaan aikaisemmin sitä tehnyt.)

Uskollisuus ja petos koskevat sekä kansakuntaa (Irlantia) että yksityisiä ihmissuhteita (avioliittoa).

Poliittisella tasolla Irlannilla ja Suomella on paljon yhtäläisyyksiä. Pieni maa suuren maan kainalossa. Uskollisuus isänmaalle vaatii vahvaa, paikallistunutta läheisyyttä. Siksi Ulyssesin tapahtumat (yhden päivän aikana) sijoittuvat James Joycen syntymäkaupunkiin, Dubliniin, mutta se vaatii myös etäisyyttä, jotta pystyisi näkemään paremmin kokonaisuuksia. Tätä etäisyyttä James Joyce sai (tai joutui) kokemaan

Leevi Lehto nosti kirjan pääteemaksi ”uskollisuuden ja petoksen” kietoutumisen toinen toisiinsa. Hänen mielestään alkuteksti on täynnä arvoituksia ja että käännöstyö on näiden arvoitusten jatkuvaa ratkaisemista.

maanpaossa ja se heijastuu selvästi hänen henkilöahmois-saan ja ajattelutavassaan.

Yhteenveto

Veikko Sonninen on toiminut Klubin kirjailtojen suvereenina ja tietorikkaana isäntänä kak-sitoista vuotta. Nyt hän saattoi kiteyttää käännöskirjallisuuden illan historiallisen merkityksen siihen, että klubilaisille tarjoutui mahdollisuus kuulla vajaan kahdessa tunnissa selvitys ”kaunokirjallisuuden äidistä ja romaanitaiteen päättymisestä”. Don Quijotea on nimittäin pidetty ensin mainittuna ja jotkut ovat todenneet, ettei Ulyssesin jälkeen voi enää ilmestyä toista yhtä tärkeä ja vaikuttavaa romaania.

Oli miten oli, itse sain käännöskirjallisuuden illan jälkeen tehdä oman yhteenvetoni ja omistaa Ylppö-kabinetissa illan vieraille lyhyen runon, jonka kirjoitin Ulyssesin kääntäjän tyhjän tupakka-askin sisäpin-nalle. Se kuului näin

Don Ulysses

Vanhan miehen syliin laskeutui pieni, sininen perhonen

Tuli ilta Aurinko laski

He lensivät pois

Weijo Pitkänen

Sodan kuvat on nyt saatettu nähtäville

Krimin sodassa ja Yhdysvaltain sisällissodassa oli jo ammattimaisia rintamavalokuvaajia raskaine kameroineen ja pimennysvankkureineen, mutta tekniikka salli vain stilleben-kuvat, miesryhmien pönötyskuvia (joita me toki yhä harrastamme vuosikertomuksissa ja järjestölehdissä) ja kuvia hiljennestistä taistelulentistä. Toiseen maailmansotaan ehdittäessä ainakin Neuvostoliiton kameramiehet liikkuvat jo kärjen tuntumassa, ja mieshukka oli suuri. Entä Suomi ja vertauskohtana Waffenbruder Saksa?

Sodan kuvat

■ ■ Tutkija Olli Kleemola kuuluu pojanpoikien sukupolveen, mutta on omistautunut Toisen maailmansodan valokuvatietoudelle. Hämmästyttävää on sekä hänen asiantuntemuksensa että taitonsa välittää tietoa kuulijoille ja katsojille. Häntä kuultiin ja kuvia nähtiin klubi-illassa 7.11. Yleisöä oli hyvin, mutta olin odottanut näkeväni useampia tammenlehvä-klubiveljiä. Ehkä he ovat jo nähneet riittävästi.

Näemme kuvat nyt, kun emme enää varoskele naapuria

Taustana illan aiheelle oli Kansallisarkiston ja Puolustusvoimain kuvakeskuksen suurprojekti: 160 000 sodanajan kuvaa on kopioitu alkuperäisnegatiiveista ja saatettu sähköiseen muotoon. Hankkeen alullepanija on kansanedustaja Olli Nepponen, sotilas, joka itsekin on muun muassa johtanut pääesikunnan tiedotusosastoa. Kansallisarkiston puolesta Klubin tilaisuuden avasi arkiston johtaja, klubiveli, prof. Kai Ekholm. Komentajakapteeni Pasi Leskinen kuvakeskuksesta tarjosi rautaisannoksen tilastotietoa: kymmenen henkilötyövuotta, 866 000 vierasta käynyt jo katsomassa, 2493 yhteydenottoa kuvattujen henkilöiden tunnistamiseksi... TK-kuvaajienhan piti olla tarkkoja kuvaselosteissaan: ei henkilönnimiä, ei pai-

Sodan kuvat

kannimiä. Itsesensuuria on harastettu myös tämänkertaisessa työvaiheessa, ymmärrettävästi: alastomat ja runnellut ruumiit jätettiin edelleen nega-arkiston pimentoon.

Olli Kleemola on nuori väitöskirjantekijä, aiheenaan vertaileva tutkimus suomalaisten ja saksalaisten sotavalokuvien tarjoamasta viholliskuvasta. Hänellä on jo mainittavasti julkaisuutoimintaa takanaan: Me puolustimme elämää (sodan naisista), Kaksi kameraa - kaksi totuutta, Karjalan taivaalla, Suomi taisteli - kuvat kertovat. Väitöstutkimustaan varten hän on Saksassa katsonut neljäsataa tuhatta kuvaa.

Sankarikuvat ovat useimmiten lavastettuja

Senhän tiedämme, että tositalanteesta rintamillamme otettu kuva on harvinaisuus. Kun hyökätään, puolustetaan tai viivytetään, pienen armeijan joka sotilaan kädessä on kivääri, ei kamera. Päämaja kuitenkin tahoi näyttäviä tilannekuvia. Kleemola näytti esimerkin: urhea mies hyökkäävässä ase ojossa bunkkeriin. Bunkkeri on kuitenkin aivan ehjä, ei merkkiä siitä, että olisi heitetty kasapanos, hyökkääjä on ryhdikkäästi pystyssä. Tositalanteessa valokuvaajan kuten hyökkääjänkin olisi vaikea hääriä täysin pystyssä, valotusaika ja valo asettavat omat rajoituksensa, niin myös

linssin heijastukset, tulien välähdellessä. Näitähän on nähty, kädet pystyssä antautuvia vihollisia, jotka tosiasiansa ovat antautuneet kauan sitten ja nyt komennettu näyttelemään kohtausten. TK-miesten tappiot olivat kuitenkin samaa luokkaa kuin jalkaväen yleensä, Kleemola kertoi.

Talvisotaan jouduttiin tässäkin suhteessa valmistautumattomina, ei ollut vielä TK-osastoja.

Suomalainen sotilas oli korpisoturi, jermu. Päätäväisyys ja itsenäinen toimeentulemisen kyky olivat ihailtavia ja kerrottavaksi sopivia ominaisuuksia, tiettyyn rajaan saakka.

Talvisodasta kuitenkin on kootuina 14 000 kuvaa, kertoi Kleemola. [Kun neljä vuotta sitten valmistelimme Klubilla Talvisodan muistotilaisuutta, valitin Helsinki-kuvien vähäisyyttä. Aina samat Lönnrotinkadun ja Linja-autoaseman pommituskuvat, tuhannesti nähdyt. - Valokuvaajat oli kaikki jo kutsuttu palvelukseen, pois Helsingistä, sanoi Jyrki Vesikansa.]

Pieteettiä tragedian keskellä

Jatkosotaan valmistauduttaessa organisoitiin TK-komppaniat. Saksasta saatiin filmiä. Kleemola on törmännyt Saksassa väitteeseen, että siellä koulutettiin myös suomalaisia kuvaajia propagandatehtäviin. Ei koulutettu. Asenteissa olikin eroja. Toki sekä saksalaiset että suomalaiset halusivat vertailla venäläistä räjäistä rakentamista ja asumista oman maan siisteihin oloihin, mutta kun Suomessa oli jyrkästi kielletty päästävästä häväistyjen sotilaiden ja siviilien ruumiskuvia siviiliyleisön nähtäviin, Saksassa kauhukuvia nimenomaisesti käytettiin siviilipropagandassa. Tulos oli päinvastainen kuin tarkoitettu: paniikki Itä-Preussissa ja muuallakin. (Toinen asia on, ettei pelko osoittautunut aiheettomaksi.) Symboliksi muodostui asukkaineen tuho ja teurastettu Nemmeldorfin kylä.

Suomalainen sotilas oli kor-

pisoturi, jermu. Päätäväisyys ja itsenäinen toimeentulemisen kyky olivat ihailtavia ja kerrottavaksi sopivia ominaisuuksia, tiettyyn rajaan saakka. Pääesikunta ei pitänyt lakki kallellaan, Työmies-laatikko avoimessa puserontaskussa kuvatussa jermusta. Kuva kiellettiin. Kurittomuutta sellainen. Mutta Kleemola osoitti, että symboliarvon saanut kuva sai sodan jälkeen sijansa tupakkamainoksessa! Suomalainen sotilas oli kuvien mukaan inhimillinen, tarvittaessa jopa helläluontoinen, upseerikin. Ehkä ääriesimerkki oli Kleemolan kuva "Pikkulintu on kranaatin sirusta haavoittuneena löytänyt tiensä komppanianpäällikön komentokuoppaan". Päällikkö toki sitoo linnun jalan. Lintu tiesi minne mennä.

Rääsyiset ryssät hävisivät kuva-aineistosta jo keväällä 1942, kun Saksan sotaonnen kääntymisen oli aavisteltavissa. Idylliä harrastettiin: "Venäläinen on luonnonlapsi, vastata antautui, ja tässä jo soittaa haitaria." Venäjälle suunnatussa propagandassa kerrottiin, miten maataloustöihin kotirintamalle sijoitetut sotavangit aterioivat samassa pöydässä isäntäväen kanssa, demokraattisessa Suomessa... Tämä taas vaikutti pahasti oman rintaman tunnelmiin: Siellä ne ryssät, puhtaisa lakanoissa, kun me täällä - . Häväistyt kirkot ja muut ateismin hedelmät kyllä kelpasivat

aiheeksi, vielä vahvasti kristillisessä maassa.

Heimoyhteys, katoava kangastus

Odottamaton ikkuna aukesi kahdeksi - kolmeksi vuodeksi Itä-Karjalassa kansatieteilijöille, perinteentutkijoille ja kielentutkijoille. He pääsivät kynineen ja kameroineen sukulaisalueille, joissa heidän opettajansa olivat viimeksi samoilleet keisari-

Kymmenen henkilötyövuotta, 866 000 vierasta käynyt jo katsomassa, 2493 yhteydenottoa kuvattujen henkilöiden tunnistamiseksi...

vallan vuosina. Tietoa ja kuvia kertyikin. Heimohenki tarttui kansallisromantiikka-kriittisiinkin. Kirjailija Sakari Pälsi, kansatieteilijä, kuvasi teoksessaan "Aunuksen asunnoilla" vankkoja asuintaloja, hirsilinnuja, mitäpä muuta kuin linnoituksia venäläisyyttä vastaan...

Saksa korosti kuvissaan vastakkainasettelua, arjalaiset contra ali-ihmiset, tiivistä Kleemola. Venäläiset valokuvaajat loivat sankarimyyttiä, korostivat kurinalaisuutta, saksalaisvihaa. Yhdysvaltain kärkijoukoissa liikkui vain tiedustelukuvaa. [Oli kuitenkin arkistomiehiä, jotka ehdivät ja osasivat kerätä paljon arkistoaineistoa tuoreeltaan. Latojan huom.]

Filmiä riitti saksalaiskuvaajille vielä Lapin sodan aikana. He kertoivat, miten suomalaiset maansa myyneet johtajat pakottivat Lapin kansan evakkoon ja miten hellää huolta saksalaiset pitivät suomalaisista siviileistä ennen kuin suomalaiset polttivat Lapin. Yksi kuva kertoo enemmän... Tämä tieto, ystävällisistä ja kuitenkin petetyistä saksalaisista, on tullut myöhemminkin vastaan, Saksassakin. Onhan siitä kuvia.

Yrjö Larmola

Mannerheim, chevalier-upseeri

Kaikki muistamme kuuluisan valokuvan keisari Nikolai II:n kruunajaiskulkueesta, jossa keisarin baldakiinin etukulmissa astelee kaksi Chevalier-kaartin nuorta suomalaisupseeria, kornetti Mannerheim ja aliratsumestari v.Knorrning. Köyhän, syrjäisestä suuriruhtinaskunnasta lähteneen paronin ura oli jo ulottunut näin lähelle vallan keskusta. Siihen oli tarvittu taitoa ja tarkkuutta viran hoidossa, mutta myös poliittista silmää. Jos pidämme politiikan taitoa sotilaan ja valtiomiehen Mannerheimin ansiona, eikö sitä voi yhtä hyvin pitää ansiona nuorelle upseerille?

■ ■ Klubin pääpöydän ympärille oli 7.11. kerääntynyt joukko historiasta kunniakkaasti kaikuva nimiä. von Fersen, von Knorrning, von Julin, Mannerheim... Tilaisuuteen olivat myös klubilaiset kutsutut; järjestäjänä oli

Champions of Liberty -yhdistys (englantilainen nimi selittyy yhdistyksen tavoitteena olevan Mannerheim-elokuvan markkoinnilla). - Klubin lehdessä ei ole tapana kertoa muista kuin Klubin omista tilaisuuksista. Tällä kertaa päätoimittaja päätti tehdä poikkeuksen, asian painavuuden vuoksi. Tätä älköön kukaan pitkö ennakkotapauksena, joka oikeuttaa vaatimaan julkisuutta muille kuin Klubin tilaisuuksille.

Viime hetkellä koottu kirja

Mannerheim-museon intendentinä toiminut maisteri Vera von Fersen on toimittanut keisarillista Chevalier-kaartia esittelevän muistelmakokoelman (kust. SKS), joka kirjana on sekä komea että viehättävä. Kuvitus on runsas ja kaunis. Toiseksi tekijäksi on merkitty iäkäs pariisi-

laisemigrantti Georges Bibikoff, kartilaisupseerin poika. Hän on paitsi eräiden artikkelien kirjoittaja tai toimittaja myös koonnut saataville joukon käsikirjoituksina säilyneitä kaartilaismuistojia. Kirja antaa avaimia marsalkka Mannerheimin arvoitukseen, kaartin historian varsinaisesti ainoan suomalaisupseerin ja myös ainoan, joka kohosi marsalkaksi asti.

Nikolajevin ratsuväkiopisto ja keisarillisen armeijan ylimpään arvostusteeseen kuulunut Chevalier-kaarti olivat Mannerheimin kasvattajia siinä iässä, jossa nuoren miehen identiteetti muodostui. ”Usko ja uskollisuus”, kaartin tunnus, selittää Mannerheimin elämäikäisen kunnioituksen keisarihuoneen suhteen, lojaliteetin ylipäällikköä kohtaan tulee olla rikkumaton. (Otan sopimattoman rinnastuksen. Myös muuan Hitlerin adjutanteista, preussilaiseversti, aristokraatti von Below, joka ei ollut natsi, saattaa muistelmissaan lausua ylipäälliköstään vain yhden varovasti arvostelevan lauseen: ”Jostakin päätöksestä joutui havaitsemaan, ettei ylipäällikkö ollut käynyt esikuntaupseerikursia.”)

Tältä ajalta ovat peräisin marsalkan tunnusomaiset attributit: ratsu ja -chevalier-viikset, jotka ohjesääntö määräsi.

Venäjällä oli väkeä ja varaa ryhmitellä miehiä ja hevosia vaikkapa värin ja muiden omi-

naisuuksien mukaan. ”Meidän rykmenttimme sotilaiden tuli olla vaaleahiuksisia, parrattomia ja pitkiä”, kertoo eskadroonanpäällikkö F.N. Bezak. ”Ratsurykmentin sotilaat olivat tummia, parrakkaita ja pitkiä, keisarin kyrassieerit puolestaan pitkiä ja punahiuksisia. Meidän sotilaidemme näköiset mutta lyhyemmät pääsivät ulaneihin.” Keisari Paavalin nimikko-osastoon valittiin vain pystynäisiä, kerrotaan toisaalla. Kun eskadroonan hevoset olivat kaikki samanvärisiä, kentällä oli matkankin päästä mahdollista päätellä, mistä joukosta oli kyse.

Nuorikin upseeri oli kuin isä lapsilleen

Aika kultaa muistot, mutta mielellään todistavat kaikki muistelijat, että pennalismi oli Chevalier-kaartissa pois suljettu. Upseerien tuli opettaa miehistöä isällisesti, kirjoittamaan ja lukemaan, ja niin kauan kuin ei osattu, kirjoittaa kotikirjeet miesten puolesta. Miehet puolestaan uskoivat rahavaransa esimiehen säilytettäväksi.

Chevalier-kaartin perusti Pietari Suuri, ja ensimmäisen vuosisatansa se toimi tilapäisenä, koottiin vain erikseen kruunajaisia ja muita suurtahtumia varten, mutta vakiintui sitten ja säilytti kiinteytensä vallankumousvuosiin asti. Chevalierkaartilaiset taistelivat sisällissodan valkoisilla rintamilla, ja vain vähäinen osa selvisi emi-

graatioon, Pariisiin tai muualle. Kirjailija kertoo, että vain yksi chevalier-upseeri, kreivi A.A. Ignatjev, siirtyi puna-armeijaan.

(Ei ole helppo uskoa, että Ignatjevin päätökseen olisi johtanut herännyt sosiaalinen tai yhteiskunnallinen omatunto. Eiköhän hän katsonut kortit ja päättänyt pelastaa omansa ja perheensä hengen ja toimeentulon. Uhkapeli, joka toki kuuluu venäläisen aristokratian perinteisiin, onnistui. Vanha pappis-seminaarilainen generalissimus Stalin tapatti lähes kaikki aatelisupseerit, mm. marsalkka Tuhatsevskin, mutta toisista lähteistä tiedämme, että neuvostokenraali Ignatjev lähetti terveisiä kaartilaiskollegalleen Mannerheimille vielä toisen maailmansodan päätyttyä Suomen osalta.)

Emme kuitenkaan kuulleet kaartin kunniamarssia ”Chevaliers-garde, prenez-garde, la Dame Blanche vous regarde”, joka on peräisin Francois-Adrien Boieldieun (1775 - 1834) oopperasta. Tämä vihjeenä Klubin orkesterille sen varalta, kun seuraavan kerran muistamme marsalkkaa. (Hänelle yksityishenkilönä tärkeä sävellys oli Valkoakaasiat (suom. ”Tuoksuvat tuomien valkoiset kukkaset...”).

Yrjö Larmola

Kuvitustoteutus Yrjö Klippi

Klubin syyskokous 21.11.2013

Klubin syyskokous alkoi Klubin toimihenkilöitä koskevilla huomionsoituksilla. Klubin sihteeri Inkeri Lohivedelle luovutettiin Keskuskauppakamarin hopeinen elämäntyön ansiomerkki. Arto Toivanen ja Jarmo Heinonen saivat, Arto kahdenkymmenen ja Jarmo kolmenkymmenen vuoden palvelun perusteella Klubilla, Jarmo Heinonen kultaisen ja Arto Toivanen hopeisen Keskuskauppakamarin ansiomerkkin. Kiitospuheessaan Jallu kertoi arvostavansa suuresti tätä työpaikkaansa myös sen johdosta, että me, klubilaiset, olimme kaikki upeita yksilöitä kaikessa erilaisuudessa mekin.

■ ■ Varsinainen kokous alkoi Klubin puheenjohtajan Johannes Koroman tervetuloitovotuksella. Katsauksessaan Klubin toimintaan Koroma totesi muun ohessa Klubin toiminnan olleen edelleen vilkasta ja laaja-alaista, niinpä Klubin tilaisuuksien määrä tulee kuluvana vuonna nousemaan noin 130:een.

Syyskokouksen puheenjohtajana toimi kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärvi ja sihteerinä Inkeri Lohivesi.

Varsinaisista kokousasioista budjetti vuodelle 2014 hyväksyttiin johtokunnan esittämässä muodossa. Esittelypuheenvuorossaan Jarmo Pekkala talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtajana totesi, että Klubin ja Kiinteistö Oy:n velat pienene-

vät tasaisesti niin kuin tarkoitus onkin. Liittymismaksu päätettiin pitää entisenä 200 euron ja jäsenmaksu nousi 10 euron korotuksen jälkeen samaan 200 euroon.

Mielenkiinto syyskokousta kohtaan on aina suuri. Vaikka puolisen tuntia ennen kokousta sali oli vielä lähes tyhjä, kokouksen alkaessa jouduttiin taas kantamaan lisätuoleja, jotta kaikki paikalle tulleet 132 jäsentä saisivat paikan.

Niinpä päästiin valitsemaan johtokunnan jäseniä erovuoroisten tilalle. Kuten kokouksessa jo oli mainittu, Klubin puheenjohtajana jatkaa vuoden 2014 loppuun aikaisemman päätöksen perusteella Johannes Koroma, joten puheenjohtajan valintaa ei siis tapahtunut. Uudelleenvalintakelpoisia olivat Matti Saari ja Juha Kojonen, joista Juha oli ilmoittanut, ettei hän ole enää käytettävissä toiselle kolmivuotiskaudelle. Henrik Lamberg kaksi kautta johtokunnassa toimittuaan ei ollut uudelleenvalintakelpoinen. Valittavina oli siis kolme jäsentä johtokuntaan vuosiksi 2014 – 2016. Juha Kojonen ja Henrik Lamberg saivat kumpikin kättentaputusten seuraamina kiitokset toiminnastaan johtokunnassa.

Ehdokasasettelussa ei tällä kertaa ollut erityisiä tulkintakysymyksiä joten päästiin heti itse asiaan. Esitykset olivat laajasti perusteltuja ja niissä muistutettiin myös siitä, että valintojen

jälkeen johtokunnassa tulisi olla edustettuna kaikkia niitä osamialueita, mitä Klubin johtaminen joko suoraan tai toimikuntien puheenjohtajina edellyttää.

Matti Viljanen esitti, että johtokuntaan valittaisiin uudeleen Matti Saari ja uutena Teppo Oranne.

Pekka Rapila esitti, että johtokuntaan valittaisiin Heikki Hult.

Ukko Kiviharju esitti johtokuntaan valittavaksi Risto Uotia.

Aarno Kaila esitti, että johtokuntaan valittaisiin Aarno Cronvall.

Kun ehdokkaita siis oli enemmän kuin täytettäviä paikkoja, toimitettiin äänestys. Käytössä olivat tälläkin kertaa jo tutuiksi käyneet Jouni Päivölän äänestyslaitteet, joilla tulokset saatiin selville välittömästi toimituksen päätyttyä.

Ääniä saivat Matti Saari 73, Aarno Cronvall 70, Heikki Hult 62, Teppo Oranne 47 ja Risto Uoti 25. Valituiksi tulivat siis kolme ensiksi mainittua eniten ääniä saanutta eli Matti Saari, Aarno Cronvall ja Heikki Hult.

Klubin tilintarkastajina ja varatilintarkastajina jatkavat entiset eli Hannu Riippi ja Jarmo Lohi varsinaisina sekä Samuli Perälä ja Lauri Mäki varatilintarkastajina.

Syyskokouksessa oli käsiteltävänä jo aikaisemmin Klubin kokouksessa esillä ollut kysy-

mys, olisiko ja millä ehdoin jäsen, joka oli toiminut jo kaksi kautta johtokunnan jäsenenä, valittavissa uudelleen johtokuntaan. Klubin johtokunta oli tähän kokoukseen valmistellut esityksen, minkä mukaan asiassa ei tehtäisi sääntömuutosta vaan että syyskokous päättäisi suosituksesta. Sen mukaan kysymyksessä olevassa tilanteessa noudatettaisiin neljän vuoden karenssiaikaa luettuna siitä kun jäsen on lopettanut tehtävänsä johtokunnassa. Jos kuitenkin syyskokous erikseen perustellessaan poikkeustapaukses-

sa tietoisesti haluaisi poiketa karenssisuosituksesta, se olisi mahdollista. Tällöinkin olisi kuitenkin huomattava, että jäsentä ei voisi syyskokouksen päätökselläkään pitää valintakelpoisena välittömästi kahden kauden päättymisen jälkeen, koska erovuorossa olevaa jäsentä ei tule Klubin sääntöjen mukaan uudelleen valita kuin kerran.

Klubin johtokunta oli niinkään valmistellut tähän kokoukseen Klubin kokouksessa jo aikaisemmin esillä olleen sääntömuutoksen, minkä mukaan

sääntöjen 8 §:stä poistetaan teksti ”samoin kuin 30 vuotta jäsenenä ollut 65 vuotta täyttänyt varsinainen jäsen”. Tällä muutoksella saatettiin siis voimaan vapaajäsenyyden poistaminen muilta kuin sanotussa pykälässä erikseen mainituilta henkilöiltä. Johtokunnan saatesanojen mukaan muutos tulee voimaan vuoden 2016 alusta eikä vapaajäsenyyden poistaminen koske sitä ennen saavutettuja oikeuksia vapaajäsenyyteen.

Elias Irola

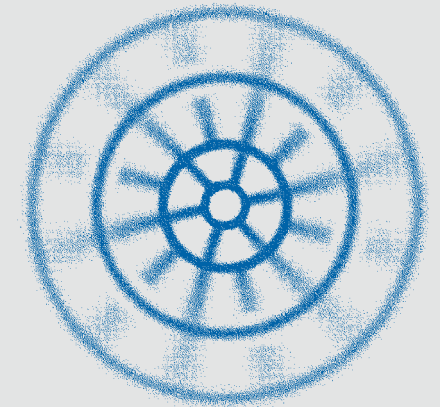
Kutsu Helsingin Suomalainen Klubi ry:n varsinaiseen kevätkokoukseen

■ ■ Klubin sääntömääräinen kevätkokous pidetään tiistaina maaliskuun 4. päivänä 2014 kello 18.00 alkaen Klubin tiloissa Kansakoulukuja 3. Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9. pykälän mukaan kevätkokoukselle kuuluvat asiat.

Lisäksi kevätkokouksessa käsitellään vapaajäsenyyden päättymisen 01.01.2016 lähtien (toinen käsittely, Klubin säännöt § 13).

Helsingissä 15.12.2013

Klubin johtokunta

SKRUUVIA MIKKELISSÄ, TONAVALLA JA MULTIALLA

Skruuvareilla on ollut mielenkiintoinen ja monipuolinen syksy. Syskuun 28 – 29 päivinä kokoonnuttiin Mikkelin Klubille

■ ■ pelaamaan YT-klubien Suomen mestaruudesta. Erinomaisesti järjestettyjen kilpailujen kohokohta oli Marskin illallinen, jonka aikana Mikkelin Klubin puheenjohtaja Mikko Pöyry mielenkiintoisesti kertoi marsalkka Mannerheimin sodanaikaisista ruokailutavoista. Joukkuetuloksissa Kuopion Klubi voitti äärimmäisen niukasti, vain kahdella pisteellä oman Klubimme, Mikkelin Klubin tullessa kolmanneksi. Henkilökohtaisen kilpailun voitti Arto Tolvanen Kuopiosta. Seuraavat palkintosijat tulivat Helsinkiin Jaakko Karvoselle ja Yrjö Orispäälle.

Skruuvareita osallistui myös Klubin Tonavan risteilylle. Ehdimme hyvin tutustua kaupunkeihin, nauttia mahtavasta ohjelmasta ja keittiön herkuista laivalla. Mutta ehdimme myös skruuvata: n. 20 eri pelipaikassa pelasimme yhteensä 200 jakoa, jonka lisäksi myös muutaman tunnin bridgeä.

Tonavan mestaruus 2013 palkintosijoitukset:

1. Kari Pylkkänen,
2. Olli Meretoja,
3. Pellervo Erkkilä.

Tämän lisäksi jaettiin palkintoja mm. eräiden veljien rouville hiljakkoin aloitetun skruuvien harrastuksen kannus-

YT-klubien Sm-kilpailun palkintokolmikko vasemmalta: Jaakko Karvonen, Arto Tolvanen, Yrjö Orispää. Kuvaaja: Olli Meretoja.

tukseksi.

Tonavan turneen jälkeen pelattiin 48. Toroskruuvi Klubilamme 29.10. Kilpailun voitti ylivoimaisesti Jaakko Karvonen, jonka isä oli Arvo Ylpön pelitoveri ja ehti voittaa palkinnon kaksikin kertaa.

Muut palkintosijat:

2. Peter Muurman, Haminan skruuvikerho,
3. Pellervo Erkkilä.

Tuskin saatiin Toroskruuvien päivällisellä syöty herkullinen haudutettu hirvänniska sulateltua, kun pelaajat Helsingistä, Kuopiosta, Mikkelistä ja Valkeakoskelta suunnistivat Multialle jänisjahtiskruuviin 4 – 6.11.

Vaikka ilmat olivat sateiset, onnistui metsästys: kaksi jänistä. Skruuvi onnistui myös erin-

omaisesti, koska järjestelyt olivat herrasmiesmäiset: koiralla oli GPS-lähetin kaulapannassa, vastaanottimesta isäntä pystyi seuraamaan ajon alkamisen ja komentamaan jahtimiehet paikkoilleen.

Muun ajan metsästäjät olivat kuivassa kodassa paistamassa makkaraa, keittämässä kahvia ja ennen kaikkea pelaamassa skruuvia!

Aamiaiset ja iltaruokailut majoitustiloissa hoiti erinomaisesti paikallinen pitokokki.

- Tulokset: 1. Jaakko Rislakki, Valkeakoski, 2. Risto Saesmaa, Kuopio,
3. Seppo Järvinen, Mikkelä.

Pellervo Erkkilä

Kuvataide- tapahtumia

■ ■ 4.2.2014 Tutustuminen Rafael Wardin retrospektiivinäyttelyyn Ate-neumissa. Näyttelyn jälkeen siirrytään Klubille, jossa Wardi kertoo taiteestaan. Tämän jälkeen päivällinen. Klubilaisille avec.

■ ■ 2.4.2014 Kuvataiteen ilta Klubin juhlasalissa. Taidehistorioitsija Markku Valkonen puhuu aiheesta ”Kuvataiteen tarina”. Samalla avataan kuvataiteilijoiden yhteisnäyttely. Klubilaisille avec.

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLA

ASIAANTUNTIJA - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

POINTCOOL - SERVICE OY

**Suurkeittiölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Matkailujaoston (MJ) kuulumisia

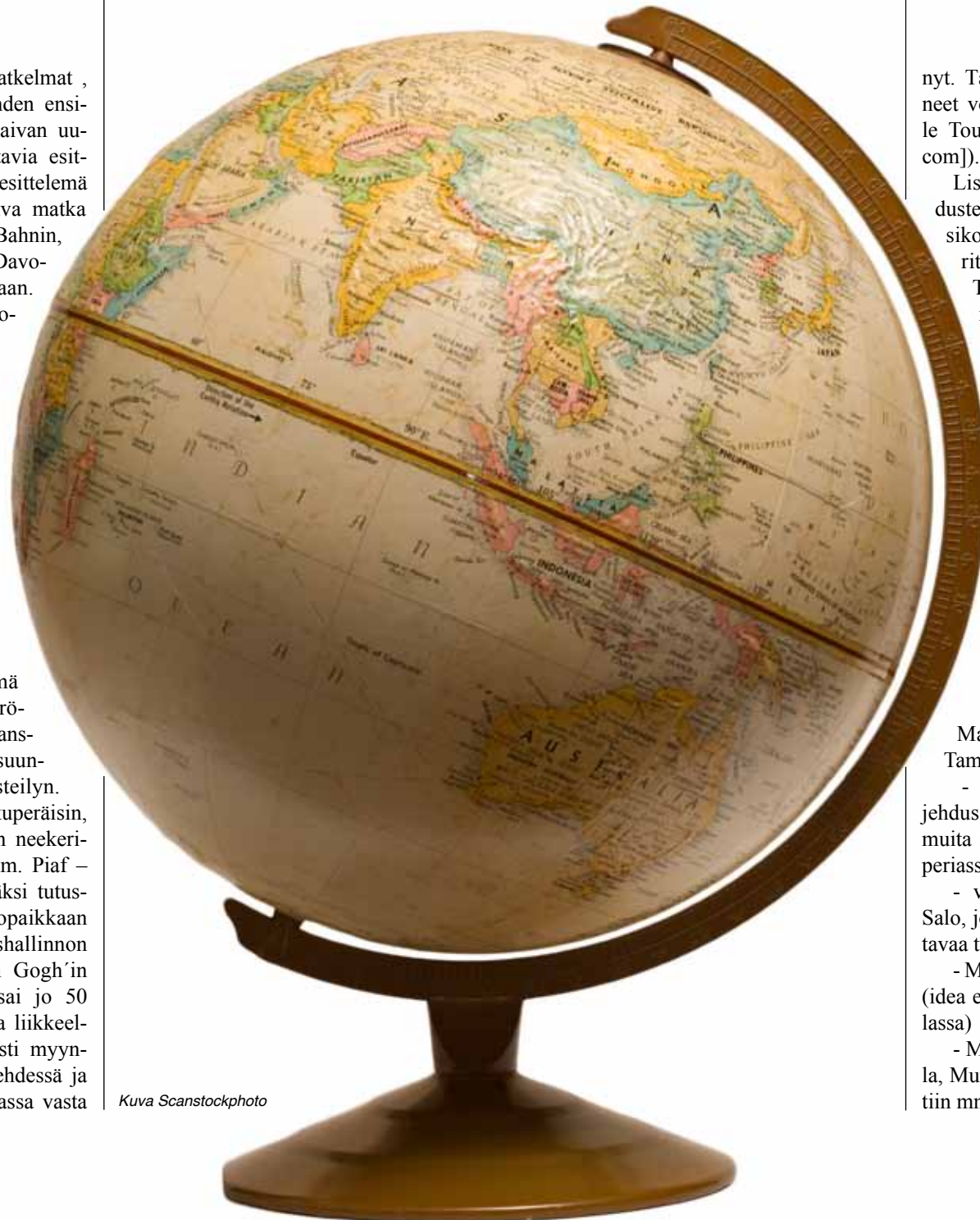
Motto: Klubiveljien hyvässä seurassa olisi maistunut huomppikin ruoka!

■ Vuoden 2013 Kaukomatka tammikuussa suuntautui Mauritiukselle (kts. Klubilehti 2/13). Toukokuun Puolan ja Ruotsin sotaan paneutunut matka Puolaan, Gdanskiin ja sen lähiympäristöön on raportoitu korkeatasoisesti Klubilehden numerossa 3/13 seloste. Perinteinen saaristoristeily Helsingin edustalle valitettavasti peruuntui liian vähäisen kiinnostuksen takia, mutta vuoden huipentuma, ”Svenگیرisteily” Tonavalla lokakuussa toteutui mainiosti ja laiva oli täynnä, toisin sanoen matkalle osallistui lähes 90 matkustajaa! Seikkaperäinen matkaseloste on vuoden viimeisessä Klubilehdessä. Nämä matkat vahvistivat entisestään käsitystä in karkean hintatasonkin suhteen, mutta tärkeimmäksi ohjeeksi näyttää osoittautuvan se periaate, jonka mukaan Klubimatkojen tulee olla jäsenistön sisältä ideoituja, vähintään muutaman Klubiveljen voimin arvioimia ja edelleen jalostamia sekä ehdottoman ensiluokkaisten Matkantuottajien toteuttamia.

Lokakuun Matkailuilta Klubilla keräsi n. 50 osanottajaa. Aluksi käsiteltiin suppeasti saatuja kokemuksia v. 2013 matkoista. Vilkasta ja keskustelevalta tunnelmaa piristivät

Seppo Hovin pianokatkemat, joilla hän höysti kahden ensivuodelle tarjottavan aivan uuden matkan kiinnostavia esitelyjä. Timo Myllys esittelemä, Sveitsiin suuntautuva matka perustuu Rhetische Bahnin, Alppien näkymien, Davosin ja Luzernin varaan. ”Pidennetyt viikonloput” mittainen matka on suunniteltu ottaen huomioon erityisesti täysipäivätyötä tekevät Klubiveljet ja heidän puolisonsa. Linkki AK-Matkojen yksityiskohdalliseen tarjoukseen on osoitteessa timo.myllys@teknologia-teollisuus.fi.

Matkantuottaja SoileToursin ryhmä esitteli Anne Nordströmin johdolla Etelä-Ranskaan Rhone-joelle suuntautuvan musiikkiristeilyn. Sen teemoja ovat alkuperäisin, ts. Mississippin alueen nekerijatsi, chanson- ja mm. Piaf-tulkinnat. Niiden lisäksi tutustutaan Paavien pakopaikkaan Avignoniin, miehityshallinnon Vichy'iin sekä van Gogh'in Arles'iin. Esittely sai jo 50 ennakoilmoittautujaa liikkeelle, vaikka varsinaisesti myynti-ilmoitus onkin lehdessä ja muussa Klubin mediassa vasta

Kuva Scanstockphoto

nyt. Tästä matkasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Soile Tours'iin [anne@soiletours.com]).

Lisäksi Klubiverkossa tiedusteltiin Veljiltä, kiinnostaisiko hyvin onnistunut Mauritiuksen matka muitakin. Tiedustelun tulosten perusteella matkaa tarjotaan jälleen jäsenille. Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä

olli.koskimies@kolumbus.fi

Vuosien

2015-edelleen matkojen ideointi on alkanut ja käynnissä. Esimerkkejä jo valmisteltavana olevista uusista ideoista - joita saatiin myös Matkailuillassa - ovat mm. seuraavat:

- Läntinen Kiina ja Mannerheim (yhteistyössä Tampereen SK:n kanssa)

- Koillisväylä, Lauttapurjehdus, kulttuurit sekä erä- ja muita seikkailuja Jättijoella Siperiassa

- valmistelua vetää Terho Salo, joka on jo saanut kannustavaa tukea Veljiltä

- Matka Amazonas -alueelle (idea esitettiin mm. Matkailuillassa)

- Matka Lähialueille - Kuola, Murmansk ym. (idea esitettiin mm. Matkailuillassa)

- Matka Königsberg'iin (idea esitettiin Puolan matkan aikana)

- Taidematka Klubin taiteilijoiden johdolla (idea esitettiin Matkailuillassa)

Klubimatkojen ”järjestämisprosessi” alkaa hahmottua. Onnistuneen Klubimatkan räätälöiminen vaatii paljon valmistelua. Vapaaehtoistyötä tarvitaan runsaasti, jotta Veljien monet erilaiset ideat varmasti pääsevät eri kanavia myöten esille ja edelleen jalostettavaksi valmiiksi matkoiksi. Toteutuvat ideat esitellään luonnollisesti Klubin medioissa. Mielipiteitä ylläolevista matkaidoista, ja tietysti myös uusia, sekä muita Klubimatkailuun liittyviä näkökohtia voi osoittaa suoraan Matkailujaostolle. Siihen kuuluvat tällä hetkellä Reijo Kaukonen, Harri Keinonen, Olli Koskimies, Timo Myllys, Terho Salo ja Lauri Palojärvi (koollekutsuja).

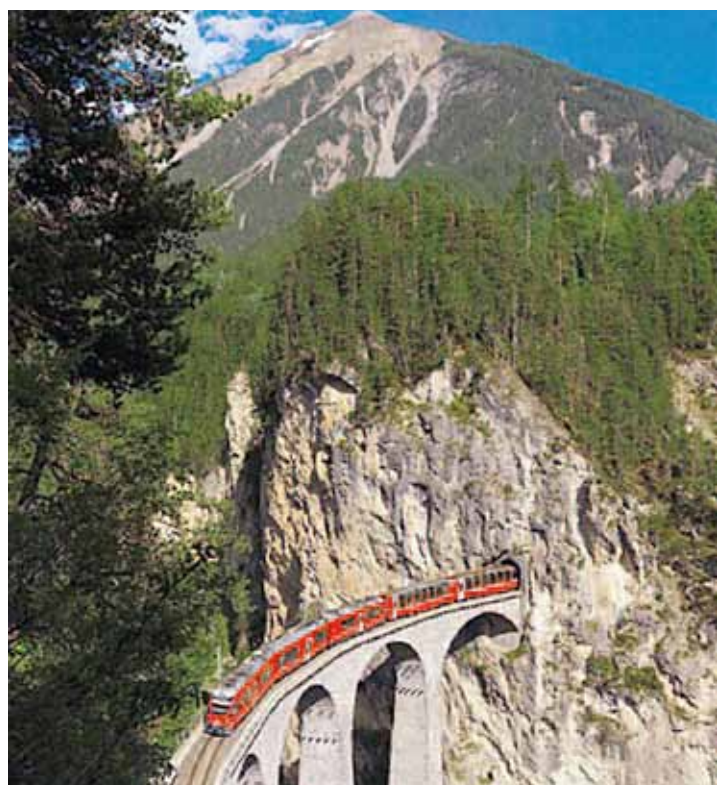
Haluan omasta puolestani kiittää tänä vuonna sitkeästi ja taitavasti raataneita jaoston jäseniä - yhdessä ja erikseen - onnistuneesta toiminnasta. Samalla toivotan tervetulleeksi Matkailujaoston toimintaan mukaan lisää korkeatasoisista Klubimatkoista kiinnostuneita Veljiä!

Matkailujaosto/Lauri Palojärvi

Sveitsin alppirautatiet

Klubin matkailujaosto järjestää syyskuussa 2014 pidennetyn viikonloppumatkan Sveitsiin pääkohteena alppirautatie Rhätische Bahn ja kaupunkikohteina Davos ja Luzern sekä junamatkan kohteena Tirano Italiassa.

Matkalle lähdetään Finnairilla Helsingistä Zürichiin aamulla to 18.9.14, josta junalla Davosiin. Davosista pe 19.9. alppirautatiematka Italian Tiranoon, jossa lounas. La 20.9. ohjelmassa on tutustuminen Davos Congress Centreen ja iltpäivällä kevyt alppivaellus tai vuoristojuna alppimaisemiin.

Sunnuntaina 21.9. siirrymme junalla Luzerniin, jossa tutustumista kaupunkiin ja Sveitsin historiaan ja talouteen. Paluumatka alkaa ma 22.9. iltpäivällä junalla Zürichiin ja Finnairin iltalennolla Helsinkiin.

Matkalle mahtuu noin 30 osallistujaa ja se on tarkoitettu klubiveljille haluttaessa avec.

Matkan hinta-arvio on 1300 € (2hh) ja 1500 € (1hh), tarkentuu alkuvuodesta. Ennakkoilmoittautumiset ja lisätiedot myllyys.timo@kolumbus.fi.

Lisätietoja myös netistä:
www.rhb.ch
www.davos.ch
www.luzern.ch

Klubin nelinpelikisot

Klubin tenniksen nelinpelikisat pelattiin 3.11. 2013. Round Robin –systemillä. Osanottajia oli yli 60 v sarjassa 16 ja alle 60 v sarjassa 5. Vanhemmassa ikäluokassa haettiin asemat loppusarjan sijoitusotteluihin. Voittajaksi ja klubin nelinpelimestariksi pelasi Simo Näkki, Jukka Ylikoski oli toinen ja kolmosijan otti Martti Enäjärvi. Muissa sijoituslohkoissa lohkojen ykkösiksi pelasivat Lauri Palojärvi, Kari Laapotti ja Jussi Itkonen.

Alle kuusikymppisten sarjan voitti Ari Aura, toinen oli Jyrki Berner ja kolmas Petteri Salmi.

Kuvassa Ari Aura ja Simo Näkki

Klubin Solmio

Klubilaisille on tilattu tyylikkäättä sinisiä silkkisolmioita. Kuviona on Klubin ratastunnus. Hinta on 50 € koteloineen.

Solmioita saatavana klubimestareilta.

“Laulujen Laiva”

16 - 23.10 2014

Tervetuloa Saône- ja Rhônejoen risteilylle laadukkaalla Amadeus Symphonyllä. "Laulujen Laiva" on kokonaan varattu Suomalaisen Klubin jäsenille puolisoineen sekä heidän ystävilleen.

Tämä kiehtova matka vie meidät jokiristeilylle Eteläiseen Ranskaan. Risteilyn alku- ja päätepiste on elämälöinen Lyon, josta suuntaamme ylävirtaan kohti Burgundia ja Ranskan kauneimpia viinialueita.

Reitti: Lyon, Macon, Chalon, Avignon, Arles, Lyon.

Musiikkiohjelmasta ja svengaavasta tunnelmasta risteilyllä huolehtii Suomalaisen klubin Jazz-Trio Sarpila, Sarmanto, Hovi, solistinaan Angelika Klas.

Isäntänä matkalla Johannes Koroma.

Matkan hinta alk. 2.249 €/hlö.

Tarkempi matkaohjelma Klubin kotisivuilta tai pyydettäessä toimistoltamme :
e:mail: soile@soiletours.com tai puh: 09-41 29 344

Pyydättehän ystäviänne ilmoittautuessaan kertomaan Klubi-jäsenen nimen.
Toimithan nopeasti, paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä!

Matkanjärjestäjä: Soiletours Oy Ltd

Kaikki risteilyt samasta osoitteesta:
WWW.SOILETOURS.COM

Klubin jäsenille alennuksia kirjoista

Otavan kirjoista alennus 30 prosenttia WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 prosenttia.

■ ■ Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia. Otavan kirjakaupan osoite on Uudenmaankatu 10 ja se on avoinna arkipäivisin maanantaista perjantaihin kello 10- 18. Lauantaisin ja sunnuntaisin kirjakauppa on suljettu. Alennus ei koske oppikirjoja. WSOY:n kirjakauppa on Bulevardi 12. Bulevardin myymälä on avoinna maanantaista perjantaihin klo 10 – 18 ja lauantaisin klo 10 –15. Tammen kirjakaupan osoite on Korkeavuorenkatu 37. Tammen myymälä on avoinna tiistaista perjantaihin klo 10–18. ja lauantaisin 11- 15. Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Se ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnieriin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

Avaamme joulutauon jälkeen ti 7.1.2014

Rauhallista joulua patojen ääressä ja kaikkea hyvää uudelle vuodelle toivottaa ravintolan Carhut sekä henkilökunta!

www.klubiravintola.fi
ravintolamyynnti@klubi.fi
 ravintolamyynnti: 09 5868 8344

ELÄKÖÖN EKOTEKO!

Forssan tuotantolaitoksemme sähköntarpeesta katetaan yli puolet Suomen luonnonsuojeluliiton Ekoenergia-merkityllä ekosähköllä, jonka **hiilijalanjälki on pyöreä nolla**. Se tuotetaan biokaasulla, joka syntyy mädättämällä biojätettä. Käyttämämme ekosähkön kokonaismäärä vastaa kuukausitasolla noin 200 sähkölämmitteisen omakotitalon sähköntarvetta. Valitsemalla meidät kumppaniksesi voit vaikuttaa siihen, millaista energiaa käytetään sinun julkaisujesi valmistukseen. **Lue lisää www.forssaprint.fi**

Yhteistyössä:

FORSSA PRINT
 Paino oikeilla asioilla.

RATKAISUJA MÄÄRÄLASKENTAAN